

సనాతన సారథి

మే 2014

‘విశ్వగర్భుడై వెలయు దేవుడు ఈశ్వరాంబ గర్భమున అవతరించె’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 57
సంచిక 5

మే 2014

ప్రచురణ తేదీ
ఏప్రిల్ 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. మాతృశ్రీ నిస్వార్థ అభ్యర్థనలు	అవతారవాణి	9
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (7వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	13
5. సార్థక నాముడు బుద్ధుడు	అవతారవాణి	16
6. చింతయమూర్తి (కవీనం కవి: - 11)	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	19
7. చిత్రావతీ లీలా తరంగాలు	చంద్రమౌళి రమాదేవి	22
8. "యజ్ఞోవై విష్ణుః"	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	26
9. జ్ఞాపకాల పంథిరి (30వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (35వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	32
11. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
12. విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	38
13. తల్లి దృష్టి	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త: కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

రామకథను చెప్పుమని ఎవరైనా మనల్ని అడిగితే, “అయోధ్యా నగరానికి రాజు దశరథ మహారాజు, ఆ రాజుకు రాణులు మువ్వురు...” అంటూ మొదలెడతాము. కానీ, భగవాన్ బాబావారు తమ రామావతార గాథ చెప్పిన తీరు ఆద్యంతము ఎంతో నవ్యము, భవ్యము, దివ్యము. అవతార పురుషులు కనుక అది వారికి మాత్రమే సాధ్యము. రామచరితమును కేవలం ఒక కథ మాదిరి వివరించకుండా ఆయా సన్నివేశాల్లో అంతర్లీనంగా ఉన్న సందేశానికి, ఆయా పాత్రలు మానవాళికి అందించే ఆదర్శాలకు ప్రాధాన్యత ఇస్తూ, సమకాలీన సమాజాన్ని పీడిస్తున్న పలు సమస్యలకు పరిష్కారాలు సూచిస్తూ భగవాన్ రచించిన రామకథా రసవాహిని మానవాళి హృదయ క్షేత్రాలను సస్యశ్యామలం గావించి, ఆనందాన్ని పండించే ప్రేమసుధామృత వాహిని.

దైవత్వము బుద్ధికతీతము. కాబట్టి, దైవ నిర్ణయాలకు కారణములు వెతకటం వెజ్ఞితనం. రాక్షస శక్తులు అడ్డుకోవటానికి ఎంత ప్రయత్నించినా దైవసంకల్పానికి తిరుగులేదన్నది ఈ మాసం ‘రామకథా రసవాహిని’ అందించే మహత్తర సందేశం.

మానవ జీవితంలో మాతృదేవతకు గల స్థానం అద్వితీయమైనది. మానవాళి చరిత్రలో అవతార పురుషుని మాతృమూర్తికి గల స్థానం అత్యంత విశిష్టమైనది. సాక్షాత్తు భగవంతునిచేత, “ఈమె నా తల్లిగా ఉండాలి” అని ఎన్నుకోబడటం సామాన్యమైన విషయమా! శ్రీరామునికి జన్మనిచ్చిన కౌసల్యదేవి అదృష్టాన్ని కొనియాడుతూ త్యాగరాజు “తళుకు చెక్కుల మోము ముద్దిడ కౌసల్య మును తపమేమి జేసెనో తెలియ...” అని గానం చేశాడు. “అవతార పురుషునికి జన్మనివ్వడం, అవతార పురుషుణ్ణి పోషించటం... ఇదంతా గొప్ప తపఃఫలితమే” అన్నారు, భగవాన్. అవతార పురుషుని తల్లిగా పిలువబడటం ఎంతటి మహత్తరమైన గౌరవమో అంతటి బృహత్తరమైన బాధ్యతతోకూడిన విషయం కూడా. అట్టి బాధ్యతను అత్యంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించి మాతృలోకానికి

మణిదీపంగా నిలిచారు ఈశ్వరమ్మగారు. సామాన్యమైన తల్లులవలె కేవలం తన బిడ్డల బాగోగులగురించి కాకుండా సాయీశ్వరుని తల్లిగా సమాజ శ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకున్నారు. ఎదిగినకొద్దీ ఒదిగి ఉండే సుగుణాన్ని ఆదర్శంగా అందించారు. ప్రపంచం నలుమూలలనుండి వచ్చే భక్తులు అవతార పురుషుని తల్లిగా వారికి ప్రత్యేక హోదా నందించటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే, వారు మాత్రం ఎలాంటి ఆడంబరానికీ తావివ్వకుండా స్వామి చూపిన మార్గంలో పయనించే సాధకురాలిగా, స్వామి అనుగ్రహం కోసం ఆరాటపడే భక్తురాలిగానే సంచరించారు. పుట్టపర్తిలోని జనరల్ ఆసుపత్రి నిర్మాణ సమయంలో వారు సాటి భక్తులతో కలసి ఇటుకలు మోశారంటే, వారెంతటి నిరాడంబర సేవాతత్పరులో మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. “తల్లి కోరికలు తీర్చి ఆమెను సంతృప్తిపరచినందువల్లనే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వ్యాప్తి గాంచింది” అంటూ భగవాన్ ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ సందర్భంగా అనుగ్రహించిన సందేశం, “మాతృశ్రీ నిస్సార్థ అభ్యర్థనలు”

“రోజుకొక పర్యాయం భుజించేవాడు యోగి, రెండు పర్యాయాలు భుజించేవాడు భోగి, మూడు పర్యాయాలు భుజించేవాడు రోగి” అని ఆర్యోక్తి. ఈనాడు జనులు మూడు పర్యాయములే కాదు, “మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి” అన్నట్లు కాఫీ, టీ, చిరుతిండ్లతో అదే పనిగా పొట్టకు పనిపెడుతూ అనారోగ్యాన్ని కొని తెచ్చుకుంటున్నారని హెచ్చరించారు, భగవాన్. వయస్సును బట్టి, చేసే శారీరక పరిశ్రమనుబట్టి ఆహారాన్ని నియంత్రించుకోవలసిన అవశ్యకతను తెలియజేస్తూ, “కండలు కరిగేటట్లుగా పనిచేస్తే పళ్ళు అరిగేటట్లుగా తినవచ్చు” అని చమత్కరించారు. భగవాన్ సందేశాల వెలుగులో ఆహార నియమ పాలనగురించి కొన్ని అంశాలు “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి”లో తెలుసుకుంటారు.

మనస్సును అనుసరిస్తే మాయలో పడతారు, బుద్ధిని అనుసరిస్తే బుద్ధులవుతారు, అన్నారు భగవాన్. బుద్ధిని అనుసరించాడు కనుకనే సిద్ధార్థుడు ఒక రోగిని, ఒక

వృద్ధురాలిని, ఒక శవాన్ని చూసినంతనే సర్వసంగ పరిత్యాగియై, సత్యాన్వేషణకు జీవితాన్ని అంకితం చేశాడు. మనం మనసును అనుసరిస్తున్నాం కాబట్టి అటువంటి దృశ్యాలు ఎన్ని చూసినా ఇంకా మాయలోనే ఉన్నాము. మాయ (M) ను అధిగమించి, ఆత్మ (A) ను దర్శించి, నిర్వాణము (N) ను పొందటమే మానవ జన్మ (MAN) కు సార్థకత, అని ప్రవచించారు, భగవాన్. ‘అహింసా పరమో ధర్మః’ అని బుద్ధుడు ప్రబోధిస్తే, ‘ప్రేమే దైవం’ అని నిరూపించారు, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి. విశ్వజనీనమైన వారి ప్రేమతత్త్వంచేత సకల మతాలవారూ ఆకర్షితులై స్వామి సన్నిధికి వచ్చి తమ పండుగలను ఘనంగా జరుపుకుంటున్నారు. మే మానంలో జరుగనున్న బుద్ధ జయంతి ఉత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రచురిస్తున్న భగవాన్ సందేశం, “సార్థక నాముడు బుద్ధుడు”

తల్లి తన బిడ్డ నెత్తుకోవటానికి వంగినట్లుగా భగవాన్ ప్రేమతో మన స్థాయికి దిగివచ్చి మనల్ని చేరదీస్తారు. ‘వంగినంతమాత్రాన’ లొంగినట్లు భావించి, “స్వామి నావారు” అని మనం అహంకరిస్తే, తిరిగి “స్వామీ, నేను నీవాడను” అని శరణు వేడేంతవరకు మనల్ని శోధనకు గురి చేస్తారు. సత్యభామ అహంకారాన్ని అణచడానికి కృష్ణ పరమాత్మ తులాభార ఘట్టాన్ని జరిపించటం ఇందుకు దృష్టాంతం. తమ పూర్వావతారమైన కృష్ణ పరమాత్మ దివ్య లక్షణాలన్నింటినీ పుణికిపుచ్చుకొన్న పూర్ణావతారి మన స్వామి. అనుభూతికి అందుతుందే తప్ప అవగాహనకు అంతుపట్టదు స్వామి తత్త్వం. “చిన్మయమూర్తి” చదివితే “స్వామీ, అందరాని చందమామవని తెలుసు... అందుకో చూచు ఎందుకో నా మనసు...” అనిపిస్తుంది.

“నేను పూర్వం పాతమందిరంలో ఉన్నప్పుడు ప్రతి దినము చిత్రావతికి వెళ్ళేవారము. అక్కడికి గ్రామంలోని పిల్లలందరూ వచ్చేవారు. ఒకరు పెన్సిల్ కావాలనేవారు, ఒకరు పెన్సు కావాలనేవారు. వాళ్ళు చిన్నపిల్లలు కాబట్టి అలాంటి కోరికలు కోరేవారు. “ఒక ఇసుక కుప్ప చేసి అందులో మీకు కావలసినవి వెతుక్కోండి” అని చెప్పేవాడిని. వారికేది కావాలంటే అది లభించేది” - చిత్రావతి తీరాన తమ లీలా వినోదాన్ని వర్ణిస్తూ స్వయంగా భగవాన్ పలికిన పలుకులివి.

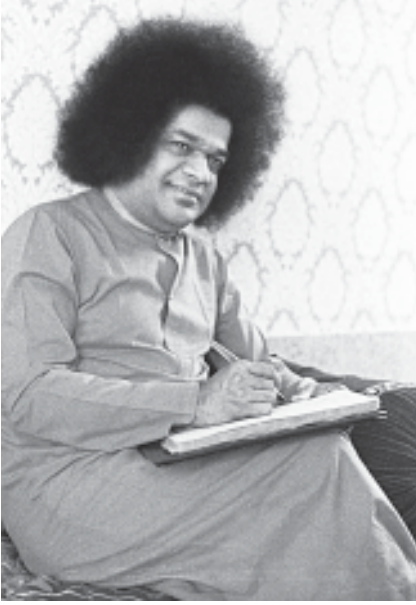
ద్వాపరంలో యమునా తీరం అవతార పురుషుని లీలా విహారంతో పునీతమైతే నేడు చిత్రావతీ తీరాన్ని ఆ అదృష్టం వరించింది. బ్రహ్మ కడిగిన ఆ దివ్యపాదాలను దశాబ్దాల పాటు నిత్యం అభిషేకించే భాగ్యానికి నోచుకున్న చిత్రావతి నదికి సాయి అవతార వైభవంలో గల విశిష్ట స్థానాన్ని వివరించే రచన, “చిత్రావతీ లీలా తరంగాలు”

వేదోద్ధరణ, విద్యుత్ పోషణ భగవాన్ అవతార లక్ష్యాలలో రెండు ముఖ్యమైన అంశాలు. ఉద్ధండులైన వేదపండితులనేకులు స్వామి సన్నిధికి విచ్చేసి, వారి మనస్సులను ఆవరించిన శంకలు, సందేహములు తొలగిపోగా, స్వామిని సాక్షాత్తు వేదస్వరూపునిగా, వేద పురుషునిగా గుర్తించి ఆరాధించారు. ‘అమ్నాయార్థ వాచస్పతి’ బ్రహ్మశ్రీ ఉప్పులూరి గణపతి శాస్త్రిగారి దివ్యానుభవాలను వివరించే రచన, “యజ్ఞోవై విష్ణుః”

ఎల్లలెరుగనిది స్వామి ప్రేమ, భేదమెరుగనిది స్వామి ప్రేమ. అది వేయి తల్లుల అమృత ప్రేమ. అసలు స్వామే ప్రేమ, ప్రేమే స్వామి. అనిర్వచనీయము, అనుభవైకవేద్యమూ అయిన ఆ దివ్యప్రేమ పరిమళంతో గుబాళిస్తోంది ఈ మానం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’. స్వామి ప్రేమకు నిదర్శనంగా తాను ప్రత్యక్షంగా చూసిన హృదయాల్ని కదిలించే సన్నివేశాల్ని వర్ణిస్తూ, ఒక్క తల్లి ప్రేమనే అర్థం చేసుకోలేని మనం వేయి తల్లుల ప్రేమను ఏరితిగా అర్థం చేసుకోగలము, అంటున్నారు అనిల్ కుమార్ గారు.

స్వామి నివాసమెక్కడ? విశ్వమంతా వారి విలాసమే! ప్రశాంతి నిలయం, బృందావనం మొదలైనవి కేవలం బ్రాంచాఫీసు అడ్రసులు; వారి హెడ్డాఫీసు మన హృదయ మందిరమే! కనుకనే, మనం తలుచుకుంటే వారికి తెలుస్తున్నది. పిలిచితే పలుకుతున్నారు. ‘అడవియందున్న ఆకసముననున్న పట్టణముననున్న పల్లెనున్న గుట్టమీద నున్న నట్టేటపడియున్న మరువబోడు సాయి నిన్ను మదిని ఎపుడు’ అన్న వాగ్దానాన్ని నాడూ నేడూ నిలుపుకుంటూనే ఉన్నారు. కనుకనే, ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారిని “ఓం శ్రీసాయి ఆర్తత్రాణ పరాయణాయ నమః” అని కీర్తిస్తున్నాము.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకోఠార్కో వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి)

అజుడు అతి సుందరుడు. దినదిన ప్రవర్ధమానుడై పెరుగజొచ్చెను. అతను విద్యా బుద్ధులు ప్రత్యేక శిక్షణతో నేర్చుచుండెను. అన్ని విద్యలయందూ చక్కని తరిబీదును గాంచెను. తండ్రికంటెను మహావిద్యావంతుడను పేరును గాంచెను. ఈరీతి గడుచుచుండ రఘుమహారాజు అతని తండ్రి దిలీపునివలెనే, కొమారునకు వివాహాది మంగళ కార్యములను జరిపి, రాజ్యభారమును అజునకు అందించవలెనను సంకల్పముచే మంత్రులను పిలిపించి, తగిన ఏర్పాట్లు గావించి, విదర్భదేశాధీశుడైన భోజరాజు సోదరి ఇందుమతిని, తన కుమారుడగు అజునకు వివాహముచేసి, రాజ్యబాధ్యతలను అజున కప్పజెప్పి రాణీసమేతుడై తపస్సునకై అరణ్యమున కేగెను.

ఇందుమతీ దేవితో అజ మహారాజు రాజ్య పాలన చేయుచు ప్రజల మన్ననల నందుకొనుచు, తండ్రి ఆజ్ఞను జవదాటక, పృథివిని పాలించుచుండెను. ఇందుమతిని బింబముగను ప్రకృతిని ప్రతిబింబముగను భావించి, అజుడు అత్యంత ఆనందముతో కాలము గడుపుచు,

ఇరువురు వనమునకు వెళ్లి సహజ సుందరమైన ప్రకృతిని చూచుచు దినములు, వారములు వనములందే గడిపెడివారు. ఇట్లుండ ఇందుమతీ దేవికి నవమాసములు నిండి పుత్రుని గనెను. పుట్టిన పుత్రుని చూచి తల్లిదండ్రులు ఆనందముతో వసిష్ఠులవారికి ఈ వార్తను తెలిపి, జాతకము వ్రాయించి, నామకరణమునకు తగిన ఏర్పాట్లు గావించి, పదవ దినము పండితులను పిలిపించి దశరథుడను పేరుపెట్టిరి.

దశరథుడు అల్లారు ముద్దుబిడ్డడై దాసదాసీలు ఆడించుచుండ, కేకలు వేయుచు, కాళ్ళువేతులు ఆడించుచూ, ఆనందమే తన జీవితమా అన్నట్లు దినదినాభివృద్ధి గాంచుచుండ, ఒకనాడు అజుడు, ఇందుమతీదేవి వాడుకననుసరించి, ఉద్యానవనమునకు విహారార్థమై వెళ్లిరి. అనాడు మరింత ఉత్సాహముతో ప్రకృతి దృశ్యములను తిలకించుచూ, అతిదూరము వెళ్లి ఒక చల్లని ఛాయలో ఇరువురూ కూర్చొని కబురులు చెప్పుకొనుచుండ పెద్దగాలి వీచెను. అందులోని పరిమళము వర్ణనాతీతము. ఇంతలో అతి మధురగానము వినిపించెను. ఇరువురు లేచి, అటూ ఇటూ పరికించుచుండ వాయు మేఘములమధ్య బ్రహ్మానందపుత్రుడగు నారదుడు అతివేగముగ ఎచటికో వెళ్లుచుండెను. ఇంతలో అతని శిఖకు చుట్టుకొన్న సుగంధ పుష్పము గాలికి ఊడి కొట్టుకొనివచ్చి ఇందుమతి శిరమున వ్రాలెను. అజ మహారాజు ఈ ఆశ్చర్యము చూచుచుండగనే ఇందుమతీదేవి నేలవ్రాలి శాశ్వతముగా కన్నుమూసెను. ప్రాణసమానముగా ప్రేమించి జీవించుచున్న అజుడు ఈ దృశ్యమును చూడలేక పోయెను. అతని రోదనముతో అరణ్యమంతయు దద్దరిల్లెను. భూమి కంపించెను. వృక్షములు సహితము చైతన్యరహితమై ఆశ్చర్యపడునట్లు కనిపించెను.

ఇందుమతీదేవి దేహముపై బడి అజుడు కన్నీరు కాలువలగునట్లు విలపించుచుండుట నారదుడు విని క్రిందికి దిగివచ్చి అజుని ఓదార్చి, “రాజా! మృత్యువున కాశ్చర్య మెందుకు? శోకము పనికిరాదు. కాయమునకు జనన మరణములు సామాన్యములు. జననమునకు ఏమి కారణమో, మరణమునకూ అదే కారణము. వీటికి కారణము వెదకుట వెట్టితనము. దైవ నిర్ణయమునకు కారణములుండవు. వాటిని అర్థము చేసుకొనుట

సామాన్య మానవులకు అసాధ్యము. వారివారి బుద్ధి శక్తులననుసరించి కొంతవరకు ఊహింతురేకాని, బుద్ధి కతీతమైన తత్త్వమును ఎట్లు తెలుసుకొనగలరు?! మరణము ప్రతి కాయమునకును తప్పనది కాదు. అయితే ఈనాటి ఇందుమతీ దేవి మరణము కొంత చరిత్రతో కూడినదగుటచే తెలుపవలసివచ్చినది” అని అజ మహారాజును దగ్గర చేర్చి, “రాజా! పూర్వము తృణ బిందుడను ఋషి ఘోరతపమాచరించుచుండ, అతని తపోశక్తిని పరీక్షింపగోరి ఇంద్రుడు హరిణి అను ఒక దేవకన్యకను పంపెను. ఆమె తపోభంగమును గావింప అనేక ప్రయత్నములు చేసెను. అందులకు ఋషి ఏమాత్రమును చలించక, కన్నులు తెరచి, “పరమ పవిత్రమైన తపస్సును భంగపరచుటకు పూనుకొన్న నీవు సామాన్య వ్యక్తివి కావు, బహుశః దేవకన్యవై యుందువు. ఎవరివైననేమి, పాపకార్యమునకు పూనుకొంటివి కనుక నీవు దేవలోకమును వీడి మానవ లోకమున జన్మించి, మానవత్వమును అర్థము చేసుకొని మెలగుదువుగాక” అని శపించి కన్నులు మూసి తిరిగి తపము ప్రారంభించెను.

అంత హరిణి దిగులొంది కన్నీరు కార్చుచూ చేతులు జోడించుకొని అతి దీనయై తన తప్పును క్షమించుమని ప్రార్థించుచూ స్వర్గభ్రష్టురాలిని గావింపక అనుగ్రహించు మని పరిపరి విధముల వేడుకొనెను. అంత ఋషి “అబలా! నా వచనములు తిరిగి తీసుకొనుటకు వీలుకాదు. నీ తలపై

ఎపుడు స్వర్గలోక పుష్పము వచ్చి పడునో అపుడు నీవు మానవ దేహమును వీడి స్వస్థానమును చేరగలవు” అని తెలిపెను. “ఆనాటి దేవకన్యయే ఈనాటి ఇందుమతీ దేవి. ఈనాడు నా శిరమందలి స్వర్గలోక పుష్పము గాలికి వ్రాలగనే ఆమె శాపము విమోచనమైనది. ఇందుకు నీవు విచారించి ప్రయోజనము లేద”ని రాజనీతులు, దేహనీతులు బోధించి నారదుడు తన మార్గమును తా ననుసరించెను.

అజ మహారాజు చేయునది లేక

కాయమున కంత్యక్రియలొనర్చి రాజ్యముచేరి కాలము అతిభారముగా గడుపుచు, దశరథుని చూచుకొని కొంత ధైర్యముచే జీవితమును సాగించుచు దశరథుడు కొంత పెద్దవాడగుటచే రాజ్య భారమును అతనికి అప్పజెప్పి సరయూ తీరమున అనశనవ్రతమును ఒక వ్రతమును జరుపుచూ, తిరిగి భవనమునకు చేరక సరయూతీరముననే కాయము వీడెను. ఈ విషయము దశరథునకు తెలియగనే అతివేగముగ సరయూ తీరము చేరి తండ్రి కళేబరము చూచి దుఃఖించి, కాయమునకు తగిన దహన కార్యములను అతిత్వరగా గావించి, తన తండ్రి వ్రతనిష్ఠుడై గతించెనను పవిత్ర భావమును స్మరించి ధైర్యముతో తన కర్తవ్యములను తాను పూర్తిగా వశమందుంచుకొని పాలన సాగించుచుండెను.

ఇట్లు కొంతకాలములోనే దశరథుని కీర్తి సూర్య కిరణములవలె వ్యాపించెను. దశ రథకుల బలము తన కొక్కనికే కలిగియుండుటచేత అతనికి దశరథుడను పేరుకూడను సార్థకమాయెను. తన రథమునకు ఎదురు లేదు. సమస్త రాజులు దశరథునికి భయపడి వశమగుచుండిరి. దశరథుడన్న అంతకు మించిన గుణవంతుడు, బలవంతుడు, శక్తియుక్తులు కల మహారాజు మరొకడు లేడనునది ప్రపంచవ్యాప్తి అయెను. ఈ విషయము ఎటులనో రావణునికికూడ తెలిసెను. ఆనాటినుండి ఎటులైనా ఈ దశరథుని అంతమొందించ

వలెనను దుర్బుద్ధి అతనిలో దినదినాభివృద్ధి గాంచెను. దశరథునితో పోరాడుటకు ఏదియో యొక కారణ ముండవలెను కదా అని రావణుడు ఆలోచించి, ఒకనాడు తన రాక్షసదూతలద్వారా దశరథునకు కబురంపెను. అది ఏమన, దశరథుడు తనకు శుల్కమును దూతలద్వారా పంపుమనియు, అది చెల్లించకున్న యుద్ధము తప్పదనియూ రాజనీతికి విరుద్ధమైన వార్తను తెలిపెను. అది దశరథుడు విని పక్కున నవ్వి, వచ్చిన దూతలు చూచుచుండగనే తీక్షణమైన బాణములను లంకాపట్టణముపై విడచెను. అవి పోయి లంకాపట్టణపు ద్వారములను బంధించెను. అంత వచ్చిన దూతలతో “రాక్షస దూతరాలా! నేనిపుడు మీ నగర ద్వారములు బంధించితిని. దానిని మీ రాజైన రావణుడు తెరచిన నేను యుద్ధము చేయకయే మీ రాజునకు శుల్కము నిత్తున”ని చెప్పి పంపెను. రాక్షసదూతలు రావణునికి తెలుపుటకై వెళ్లిరి. అన్ని ద్వారములు బంధింపబడినవి. రావణుడు, తన పరివారము ద్వారములు తెరచుటకై ఎన్నియో శక్తియుక్తుల నుపయోగించి చూచిరి. సాధ్యము కాకపోవుటచే రావణుడు తనకు జరిగిన పరాభవమునకు తలవంచి, ఓడిపోతినను భావము హృదయమున తలంచగనే బాణములు తిరిగి అయోధ్యా నగరమునకు చేరెను. ద్వారములు తెరచుకొనెను. నాటి నుండియు రావణుడు, సమస్త రాజులను జయించునట్టి శక్తిని సంపాదించుకొనవలెనని తలంచి, తపస్సు చేయుటకై వనమునకు బయలుదేరెను. తగిన స్థానమును ఏర్పరచుకొని ఘోర తపమాచరించెను.

ఆ తపము అతి తీవ్రమైనదగుటచే బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై, “రావణా! నీకేమి కావలయునో కోరుకొమ్ము! తప్పక ఇచ్చెదన”నెను. అంత దశరథుడు చేసిన పరాభవమును మనసున తలంచి, దశరథునకే ఇంత బలమున్న అతనికి పుట్టునట్టి పిల్లలు ఇంకెంతటివారు కాగలరో అను భావమును, భయమున తలంచి, “స్వామీ! దశరథుని రక్తమునకు పిల్లలు కలుగకుండునట్లు వరమనుగ్రహింపు మ”ని ప్రార్థించెను.

అంత బ్రహ్మ, “సరి! ఇచ్చితిను”ని తెలిపి, అచటనే యుండిన రావణుడు మరేమైననూ కోరవచ్చునని తలంచి, మరుక్షణమే అంతర్ధానమాయెను.

రావణుడు నిర్భయుడై తన శక్తి సామర్థ్యములను స్మరించుచు గర్వించుచుండ మరొక తలపు వానిలో మెరసెను. దశరథుడు ఇపుడు యుక్తవయస్కుడు! అతనికి వివాహమే కాకుండునట్లు తగిన ప్రయత్నము జరిపిన, మరింత మంచిదగునని భావించి, తన రాక్షసశక్తితో తేరిపారచూచి బహుశః కోసల దేశపురాజు పుత్రికను ఇతనికిచ్చి వివాహము జరుపవచ్చును కనుక, ఆ పుత్రికనే లేకుండ చేయవలెనని (వినాశకాలే విపరీత బుద్ధిః అన్నట్లు) విపరీత బుద్ధిపుట్టి, కోసల దేశమునకు మారువేషముతో వెళ్లి ఆ రాజు కొమార్తెయగు కౌసల్యను దొంగిలించి, ఆ బాలికను ఒక పెట్టెలో పెట్టి సముద్రములో పారవేసెను.

దైవాజ్ఞలేక ఏమియూ జరుగదను విషయము రావణుడు తెలిసికొనలేకపోయెను. ఆ వదలిన పెట్టెను బ్రహ్మ తన సంకల్పముచే ఒక గట్టునకు వచ్చి చేరునట్లు చేసెను. ఆ గట్టు మంచి విహారస్థానమైనది. రెండవ దినము దశరథునికి ప్రధానమంత్రి అయిన సుమంతుడు ఆ వనము గట్టునకు వచ్చి రాజ్యతంత్రములను ఆలోచించుచుండ, అక్కడ ఒక అందమైన పెట్టె కంటికగుపించెను. అంత చెంతకు వెళ్లి తెరచిచూడ అందులో ఒక ఆడబిడ్డ అందమైన కన్నులతో దైవీ తేజస్సుతో మెరయుచుండెను. సుమంతుడు జాలి హృదయుడై తీయని మాటలతో, “అమ్మా! నీవెవరు, ఈ పెట్టెలో నుండుటకు గల కారణమేమి?” అని ప్రశ్నించగా -

“అయ్యా! నేను కోసలదేశపు రాజపుత్రికను, నా పేరు కౌసల్య. నేను ఈ పెట్టెలో ఎందుకున్నానో, యెవరు పెట్టిరో, నాకేమీ తెలియదు. నేను ఉద్యానవనములో మా చెలికత్తెలతో ఆడుకొనుచుంటిని; తదుపరి ఏమి జరిగినదో తెలియదు” అనిన సరళమైన, సున్నితమైన ఆ రాజకుమార్తె మాటలు అతని మనసును కదలించెను.

“తల్లీ! ఇట్టి కిరాతబుద్ధి రాక్షసులకు తప్ప మానవమాత్రులకు సాధ్యము కాదు. నేను నిన్ను తీసుకొనిపోయి మీ తండ్రిగారి కప్పగింతును! రమ్మ నావెంట” అని సుమంతుడు రథమందుంచుకొని కోసల దేశమునకు తీసుకొనిపోయి రాజునకు అప్పజెప్పి జరిగిన వృత్తాంతమును తెలిపెను.

అంత కోసలదేశపురాజు సుమంతుని అనేక విధముల ప్రశ్నించెను. అతడు దశరథ మహారాజునకు మంత్రి అనియూ, దశరథునకు ఇంకనూ వివాహము కాలేదనియును తెలిసికొని, సంతసించి, “మంత్రి! మీ రక్షణచే లభించిన ఈ కన్యను మీ రాజునకే ఇచ్చి వివాహము చేయ తలంచితిని; నీవు సత్వరమే వెళ్లి మా అభిప్రాయమును రాజునకెరిగింపుమ”ని పసుపు కుంకుమలతో తమ పురోహితుని వెంటబెట్టి సుమంతుని తగిన రీతిగా గౌరవించి పంపెను.

సుమంతుడు వెళ్లి జరిగిన వృత్తాంతమును దశరథున కెరిగించెను. ఇందులకు సమ్మతించినటుల దశరథుడు కూడను కొన్ని కానుకలనిచ్చి తమ పురోహితుని వెంటబెట్టి, కోసలదేశమున కంపెను. ముహూర్తము నిర్ణయించిరి. దశరథుడు చతురంగబల సమేతుడై మంగళవాద్యముల ధ్వనులు మిన్నుముట్ట, అత్యంత వైభవముగా కోసల దేశమునకు తరలిపోయిరి. కౌసల్యా దశరథుల వివాహము అతిసుందరముగా, వైభవముగా జరిగెను. అంత కోసల దేశపురాజు సుమంతుని చేరపిలిచి ఈ మంగళ కార్యమునకు నీవే కర్తవు. దైవము సృష్టికర్త అయినప్పటికిని ప్రాకృత లోకమున నా కుమార్తెను కాపాడి, ఈ కార్యమును జరుగునట్లు చేసినది నీవే. కనుక, నీకు నేనేమి కృతజ్ఞతావందనము లర్పింతును? నా మాట విందువేని, నేనే ఆ మంగళ కార్యమును కూడా అత్యంత వైభవముగా జరిపింతునని తెలిపెను. అందుకు దశరథుడూ, సుమంతుడూ అంగీకరించగనే, గర్లకుల సంభూతుడైన వీరదాసుని కొమార్తెను సుమంతునికిచ్చి వివాహము జరిపెను. రాజు, మంత్రుల వివాహములు ఒక విచిత్రమైన చరిత్రగా పురమంతయూ ప్రాకెను. పురమేకాదు, దేశమంతయూ తెలిసి ఆశ్చర్య ఆనందముల నొందిరి. వివిధ వేడుకలతో మూడు దినములు కోసల పురమున రాత్రి పగలను భేదమే తెలియక వివాహ కార్యక్రమములు జరిగెను. నాలుగవ దినమున దశరథుడు తన రాణియైన కౌసల్యతోను, పరివారముతోను సుమంతుడు తన ధర్మపత్నితోను, పరివారముతోనూ బయలుదేరి, వీధులందు అనేక నృత్య గాన వైభవములు జరుపుచుండ అయోధ్యానగరమున ప్రవేశించిరి.

అయోధ్యావాసులు తమ మహారాజునకును, మంత్రిగారికిని వివాహము జరిగిన ఆనందమును పట్టలేక, మైమరచి జేజేలు సలుపుచు మహారాణిగారిని చూచుటకు వీధులలో స్త్రీ పురుషులు బారులుతీరి, సుగంధ పరిమళములతో పన్నీరు చల్లుచూ, మంగళహారతు లెత్తిరి.

రాజు పురమున ప్రవేశించి, తన కార్యక్రమములు తాను యథావిధిగా ఆచరించుచు, రాణితోకూడి అప్పుడప్పుడు వనవిహారము సలుపుచూ ఈరీతిగా కాలము గడుపుచుండెను. దినములు, నెలలు, సంవత్సరములు, గడచినవి. రాజునకు కొంత నిరాశ ప్రారంభమాయెను. పుత్రులు లేరను కొరత పీడింపదొడగెను. పండితుల సలహాలను, మంత్రుల అభీష్టములను, పట్టపురాణియైన కౌసల్యాదేవి సంతృప్తిని పురస్కరించుకొని సుమిత్రను వివాహమాడెను.

ఆమె పేరుకు తగిన గుణవతి. కౌసల్యా సుమిత్రలు ఒకే తల్లి బిడ్డలకంటే అధిక ప్రేమతో ఒకరినొకరు అనుసరించి, సహన, త్యాగ, కరుణలతో మెలగుచుండిరి. ఎంతకాల మయినను రాణులిరువురికీ ఎట్టి శుభ సూచనలూ కనిపించకుండుటచే ఇక తమకు పుత్రులు పుట్టరను నిరాశచే వారిరువురి సలహా ననుసరించి దశరథుడు కాశ్మీరదేశపు కేకయ రాజు కూతురు కైక అను సౌందర్యరాశిని పెండ్లాడెను.

ఈ కైకను పెండ్లాడుటకు పూర్వము కేకయరాజు కొన్ని నిబంధనలను పెట్టెను. ఒకటి తన కొమార్తెయగు కైకకు పుట్టిన పుత్రునకే రాజ్యాధికారము ఇవ్వవలెననియు, అట్లు ఒప్పని పక్షమున, తన కొమార్తెను దశరథునకు ఇచ్చుటకు వీలు కాదనియూ గర్భునితో కబురంపగా కైకేయియొక్క రూపురేఖలను విచిత్రముగా వినియుండుటచేతను, అట్టి ఇల్లాలు తనకు దక్కవలెననియూ నిండు హృదయముతో ఉవ్విళ్ళూరుచున్న దశరథుని మనోభావములను కౌసల్యా సుమిత్రలు గమనించి, పతి ఆనందముకంటే మాకు వేరేమి కావలెను, అతని అభీష్టమును తీర్చుటే మా విధి అనియును అయోధ్యా చక్రవర్తులకు ధర్మవిరుద్ధమైన పుత్రులు పుట్టరనియును, ఈనాడు దశరథుడు మాటిచ్చినను కైకకు పుట్టునట్టి పుత్రుడు మహాధర్మపరుడగుననియు తలంచి, ఇరువురూ చేతులు జోడించి, రాజును ప్రార్థించిరి.

“స్వామీ! మీ సుఖసంతోషములకంటే మాకు వేరు ఆనందమేమున్నది! కేకయరాజు కోరినటులనే మీరు అంగీకరించి కైకను వివాహమాడి రఘువంశమును నిలబెట్టెడు. ఇందుకు మీరేమాత్రమును యోచించనక్కర లేదు” అని వారు ఉత్సాహమును చూపి, మరింత ప్రోత్సహించుటచేత, కేకయరాజు పెట్టిన హద్దులను తప్పక ఒప్పుకొందుననియు, వివాహమునకు తరలి వచ్చుచున్నామనియు కట్నములతో పురోహితులను గర్హి వెంట పంప, కేకయరాజు అత్యంత ఆనందముతో వివాహమునకు తగిన ఏర్పాట్లు అతి వైభవముగా గావించెను.

ఇరువురు రాణులతో దశరథుడు పరివారముతో కేకయరాజు రాజ్యము చేరి కైకను వివాహమాడి మూపురు రాణులతో చుక్కల నడుమ చంద్రునివలె అయోధ్యా నగరమున ప్రకాశించుచుండెను.

దశరథుడు మూపురు రాణులను, సమానమైన ప్రేమతో చూచుకొనుచుండెను. రాణులుకూడను ఎట్టి భేదములు లేక భయభక్తులతో, ధర్మకర్మలతో, పతియే దైవమును భావముతో, పతి ఇష్టములకు అడ్డుచెప్పక అతని ఆనందమునకు అంతరాయము కలిగించక దేహములు వేరైనను ప్రాణములు ఒక్కటా అన్నట్లు మూపురు అన్యోన్యముగా మెలగుచుండిరి.

(సశేషం)

ప్రేమయే శాంతి

ఎక్కడ ప్రేమ ఉంటుందో అక్కడ శాంతి ఉంటుంది. అవి జంట పక్షులు; అవిభాజ్యములు. ప్రేమ నాలుగు రకాలు.

1. స్వార్థ ప్రేమ. ఒక గదిలో మాత్రమే వెలుతురిచ్చే బల్బు వంటిది. 2. సమంజస ప్రేమ. దీనిని చంద్రుని కాంతితో పోల్చవచ్చు. సర్వత్రా కాంతి వ్యాపించినప్పటికీ అది తక్కువ స్థాయిలో ఉంటుంది. 3. పరార్థ ప్రేమ. దీనిని సర్వత్రా తీవ్ర స్థాయిలో ప్రసరించే సూర్యకాంతితో పోల్చవచ్చు. అయితే, ఇది శాశ్వతం కాదు. దీనికి ఉదయం, అస్తమయం ఉన్నాయి.

4. యథార్థ ప్రేమ. ఇది భగవంతునినుండి వచ్చే అనంత ప్రేమ ప్రసారం. “అంతర్ బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః” ఆ ప్రేమ అనంతం, విశ్వవ్యాప్తం, శాశ్వతం.

“శాంతాకారం భుజగ శయనం...” అని విష్ణువుని వర్ణిస్తాం. విషసర్పమైన ఆదిశేషువుమీద పవళించినప్పటికీ విష్ణువు శాంతమూర్తిగానే ఉంటాడు. కారణం ఏమిటి? కోరికలనే ఆ విష సర్పమును అణగద్రొక్కి శాంతంగా ఉంటాడు. మానవుడు ప్రాపంచిక కోరికలనే వేయి తలల విషసర్పముయొక్క అధీనములో ఉండి, దానిని అణచలేక మానసిక కల్లోలమువల్ల అశాంతికి గురౌతాడు. మానవుడికి శాంతి కావాలంటే తన మనస్సును ప్రాపంచిక కోరికలనే స్వార్థ ప్రేమకు పరిమితం చెయ్యకుండా హృదయంలో ఉన్న భగవంతుని ఆశ్రయిస్తే అనంతమైన ఆ దివ్యప్రేమ ప్రభావంతో శాంతచిత్తుడు కాగలడు.

- బాబా

అవతారవాణి:

మాతృశ్రీ నిస్వార్థ అభ్యర్థనలు

—❖— (ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవ సందర్భంగా...) —❖—

ప్రాచీన భారతీయ స్త్రీలు ప్రతి పౌర్ణమినాడు శ్రీ సత్యనారాయణ వ్రతాన్ని భక్తిశ్రద్ధలతో ఆచరించేవారు. అదేవిధంగా ఈ శరీరమునకు తల్లియైన ఈశ్వరమ్మ కూడా ప్రక్రింటి సుబ్బమ్మతో చేరి ప్రతి పౌర్ణమినాడు సత్యనారాయణ పూజ చేస్తూ, సత్యనారాయణ వ్రతకథను వింటూవచ్చింది. ఒకనాడు సుబ్బమ్మ ఇంట్లో వ్రతము పూర్తి అయ్యేసరికి చాలా ఆలస్యమైంది. అంతవరకు ఈశ్వరమ్మ భోజనం చేయలేదు. “ఈ సత్యనారాయణ పూజ నిమిత్తమై ఇన్ని నిబంధనలా?” అని ఇంట్లో అందరూ విసుగు చెందారు. ఆమె భర్త పెద్ద వెంకమరాజుకూడా ఆమె పట్టుదలను ఖండించాడు. “మీకు ఆకలైతే భుజించండి, నాకు ఆకలిగా లేదు. సత్యనారాయణ వ్రతప్రసాదం తీసుకున్న తరువాతనే భోజనం చేస్తాన”ని ఈశ్వరమ్మ పట్టుపట్టింది. సుబ్బమ్మ వ్రతము పూర్తిచేసి ప్రసాదము తెచ్చి ఈశ్వరమ్మకు అందించింది. ఆ ప్రసాదమును భుజించిన తరువాతనే ఈశ్వరమ్మకు గర్భము నిల్చింది.

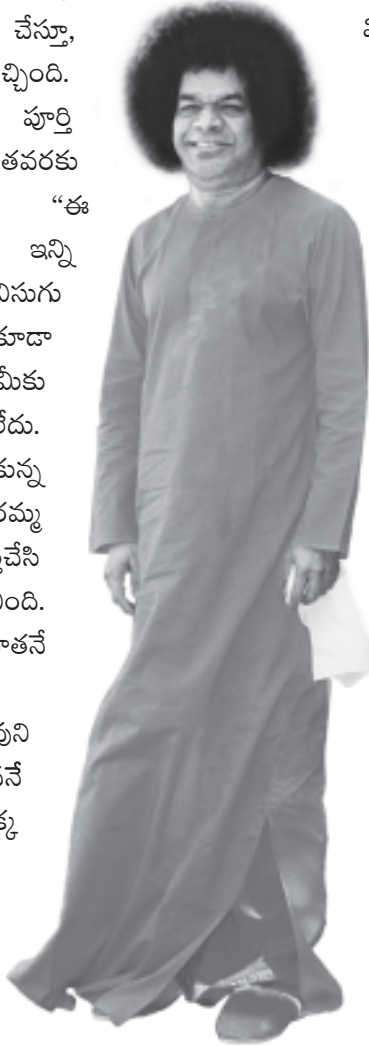
“యద్భావం తద్భవతి”, మానవుని స్థితిగతులు అతని సంకల్పములపైననే ఆధారపడి ఉంటాయి. ఈశ్వరమ్మ ఒక్క అక్షరముకూడా చదువుకోలేదు. అయితే, ఆమెకు భగవంతునిపై అచంచలమైన భక్తి, విశ్వాసములుండేవి. ఏడవ నెలలో ఒకనాడు సుబ్బమ్మ వచ్చి,

2 “ఈశ్వరమ్మా! నీవు సత్యనారాయణ

స్వామి వ్రతప్రసాదమును భుజించిన తరువాతనే నీకు గర్భము నిల్చింది. కాబట్టి, నీకు పుట్టబోయే కుమారునికి సత్యనారాయణుడని పేరు పెట్టు” అని చెప్పింది.

పెద్ద వెంకమరాజు తల్లి కూడా ప్రగాఢమైన విశ్వాసంతో అందుకు అంగీకరించింది.

ప్రసవమునకు పూర్వం ఒక విశిష్టమైన సంఘటన జరిగింది. ఆ రోజుల్లో ఈ పుట్టవర్తి చాలా చిన్నపల్లె. నాలుగిండ్ల మధ్యలో ఒక చేదబావి ఉండేది. ఒకనాడు ఈశ్వరమ్మ ఆ బావినుండి నీరు చేదుకొని తీసుకొని వెళుతున్నది. అప్పుడు ఆకాశంలో ఏదో మెరుపు మెరిసినట్లయింది. గాలి వీచింది. ఆ దివ్య తేజోపుంజము ఈశ్వరమ్మ గర్భములో ప్రవేశించింది. అప్పుడే ఇంటినుండి బయటికి వచ్చిన సుబ్బమ్మకూడా ఆ దృశ్యాన్ని చూసింది. “ఆకాశమునుండి ఏమిటో ఒక వెలుగు నీ గర్భములో ప్రవేశించినట్లుగా నాకు కనిపించిందమ్మా” అని ఈశ్వరమ్మతో చెప్పింది. అవతార తత్త్వము ఇంత పరిశుద్ధంగా, ఇంత గొప్పగా ఉంటుందని అందరూ తెలుసుకొనే నిమిత్తమై ఈవిషయాన్ని నేను వెల్లడి చేస్తున్నాను. కొన్ని అవతారములు వారి తల్లిదండ్రుల ప్రార్థనల ఫలితంగా రావడం జరిగింది. కాని, ఈ అవతారములో - ఈమె నా తల్లిగా ఉండాలి, ఈయన

నా తండ్రిగా ఉండాలి, అని నాకై నేను కోరి వారికి జన్మను ప్రసాదించాను. సామాన్యమైనరీతిగా, సాధారణమైన సంబంధంతో జన్మించినది కాదు ఈ శరీరము.

ప్రసవమునకు ముందురోజు సాయంకాలము పెద్ద వెంకమరాజు కరణం సుబ్బమ్మ యింటిముందునుండి వెళుతున్నాడు. సుబ్బమ్మ ఆయనను లోపలికి పిలిచి, “వెంకమరాజూ! మీకు పుట్టబోయే కుమారునికి ‘సత్యనారాయణ’ అని పేరు పెట్టు” అని చెప్పింది. ఆయన, “ఇదంతా స్త్రీల మూర్ఖపు పట్టుదల” అనుకొన్నాడు.

సరే! ఆ మరుసటి దినము తెల్లవారుఝామున సుముహూర్తమునందు ఈశ్వరమ్మకు కుమారుడు పుట్టాడు. పుట్టిన తక్షణమే ఏడ్వడము పిల్లలకు సహజము. కాని, ఈ పిల్లవాడు మాత్రం ఏడ్వలేదు. అది గమనించి చుట్టూ ఉన్న ఆడవారు, “ఈ పిల్లవాడు ప్రాణము లేనట్లు పుట్టాడే” అని కంగారుపడ్డారు. వాళ్ళ మాటలు విన్న ఈశ్వరమ్మకు కూడా భయం కలిగింది. ఎవ్వరూ చూడకుండా బిడ్డను గట్టిగా గిల్లింది, ప్రాణముంటే ఏడుస్తాడు కదా అని. ఆ పిల్లవాడు ఏడ్వటానికి బదులు నవ్వాడు. పురిటిబిడ్డ! అప్పటికింకా గంటకూడా కాలేదు! ఆ బిడ్డ నవ్వుటమనేది ఎంత ఆశ్చర్యము!

ఇంతలో కరణం సుబ్బమ్మ వచ్చి, “ఈశ్వరమ్మా! సుముహూర్తంలో నీకు కుమారుడు పుట్టినట్లు విన్నాను; చూడాలని వచ్చాను” అన్నది.

సుబ్బమ్మ బ్రాహ్మణ స్త్రీ. ఆనాటి బ్రాహ్మణ స్త్రీలు ఎక్కువగా మడి, ఆచారములను పాటించేవారు. అందువలన, ఈశ్వరమ్మ తన బిడ్డను ఒక బట్టపై ఉంచి సుబ్బమ్మకు కాస్త దూరంగా పెట్టింది. ఇంతలో అత్తగారు వచ్చి, “ఏమి ఈశ్వరమ్మా! సుబ్బమ్మ ఎంతో ప్రేమతో చూడాలని వస్తే నీ బిడ్డను ఆమెకు దూరంగా పెడుతున్నావే! ఆమె చేతికి అందించు” అన్నది. దానికి ఈశ్వరమ్మ, “అత్తా! పురిటి బిడ్డను ఆమె ముట్టదేమోనని అలా దూరంగా పెట్టాను” అని చెప్పింది. నిజానికి సుబ్బమ్మకు అలాంటి భేదాలు ఉండేవి కావు.

ఈ పిల్లవాడు శుక్లపక్షచంద్రునివలె దినదిన ప్రవర్ధమానుడవుతూ వచ్చాడు. అయితే, అతని పద్ధతి కొంచెం వింతగా ఉండేది. ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడేవాడు

కాదు - మితభాషి, మితాహారి. తల్లి ఈశ్వరమ్మ చాలా ఆశ్చర్యపడుతూ వచ్చింది. సాధారణంగా పిల్లలు తిండికి వెంపర్లాడుతూ ఉంటారు. ఏదైనా తినుబండారము కనిపిస్తే చేయి జాపుతుంటారు. కాని, ఈ పిల్లవానికి తిండిపై ఏమాత్రం ధ్యాస లేదు. మాంసాహారమును దగ్గరకుకూడా రానిచ్చేవాడు కాదు. మాంసాహారము భుజించేవాళ్ళ ఇంటికి తాను వెళ్ళేవాడు కాదు. భగవత్ప్రసాదమువలన కలిగినవాడు కనుక ఇటువంటి పదార్థములను ఇష్టపడడని గుర్తించింది ఈశ్వరమ్మ. తల్లికి తాళం వేస్తూ వచ్చింది, పెద్ద బిడ్డ వెంకమ్మ. వీరిరువురూ కలిసి ఈ పిల్లవానిని అల్లారుముద్దుగా పెంచుతూ, నిరంతరము దైవ సంబంధమైన పాటలు పాడుతూ ఉండేవారు. ఇలాంటి పవిత్ర వాతావరణంలో ఈ బిడ్డ పెరుగుతూ వచ్చాడు.

ఈశ్వరమ్మకు ఆమె తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరు నామగిరియమ్మ. ఆమెకు వివాహమైన తరువాత ఈ శరీరమునకు తాత అయినటువంటి కొండమరాజు ఆమెకు ఈశ్వరమ్మ అని పేరు పెట్టాడు. ఆయన మహాజ్ఞాని, దివ్యదృష్టి గలవాడు; నిరంతరము వెంకావధూతను ఆరాధన చేసేవాడు. ఒకనాడు ఆయన పెద్ద వెంకమరాజును పిలిచి, “నీ భార్య పేరు ఈశ్వరమ్మ అని మార్చుకో” అని చెప్పాడు. ఆయన ఉద్దేశ్యమేమిటి? ఆమె ఈశ్వరుని అమ్మ కాబట్టే ఆ పేరు పెట్టమన్నాడు. ఒక పర్యాయం ఆయన ఈశ్వరమ్మతో, “ఈశ్వరమ్మా! నీవేదో సామాన్యమైన స్త్రీమాదిరి కనిపిస్తున్నావు. కాని, నీవు సామాన్యురాలవు కావు. భగవంతుడే నీ గర్భంలో జన్మించాడు. నీవెంతో అదృష్టవంతురాలవమ్మా!” అని నమస్కారం చేశాడు. ఆమె అతనియొక్క కోడలే! కోడలికి నమస్కారం చేసే మామగాని, అత్తగాని ఎక్కడైనా ఉంటారా!

పోయే ముందు కొండమరాజు ఈశ్వరమ్మతో ఒక మాట చెప్పాడు - “ఈశ్వరమ్మా! స్వామి ప్రభావం యావత్ ప్రపంచమంతా ప్రాకిపోతుంది. ఈ ప్రపంచమే చాలా మార్పు చెందుతుంది. అనేక దేశాలవారు ఇక్కడికి వస్తారు. నీవు మాయకు లోనై, ‘ఇతను నా పిల్లవాడు, నా కుమారుడు’ అనే అభిమానానికి అవకాశమివ్వవద్దు. స్వామి అందరివాడు, కేవలం ఈ కుటుంబానికి

“ఈశ్వరమ్మ చరితము వినిన పాప హరణము
ఆమె జీవనమ్ము అణువణువు పావనమ్ము”

సంబంధించినవాడు కాదు. నీవింకా భౌతిక దేహాన్ని ఆధారం చేసుకొని బంధుత్వమనే భ్రాంతిలో మునిగి ఉన్నావు. శారీరకమైన సంబంధ బాంధవ్యాలన్నీ కేవలం కదలిపోయే మేఘాలవంటివి. ఆత్మసంబంధము మాత్రమే శాశ్వతమైనది. కనుక, దేహాభిమానమును తగ్గించుకో, ఆత్మాభిమానమును పెంచుకో” అని పలుకుతూ ఆమె తలపై చేయి పెట్టాడు.

ఒకానొక సమయంలో స్వామి పుట్టిన పండుగ సందర్భంగా ఊరివారందరూ ఈశ్వరమ్మదగ్గరకు వెళ్ళి, ‘అమ్మా! ఈరోజు మీ కుమారుని పుట్టిన పండుగ. ఈ ఉత్సవంలో మీరు కూడా పాల్గొనాలి’ అని కోరారు. ‘అంతకంటే నాకు కావలసిన భాగ్యమేమిటి?’ అని ఆమె ఊర్లోనుండి నడుచుకుంటూ వచ్చింది. నేను ఉండే రూముదగ్గరికి వస్తూనే కూర్చుంది. అప్పుడు వెంకమ్మ,

‘అమ్మా! నేను పట్టుకుంటాను, మీరు నడవండి’ అన్నది. ‘మీరెవ్వరూ నన్ను పట్టుకోనక్కర్లేదు. స్వామియే నన్ను పట్టుకుంటాడు. స్వామియే నన్ను అన్నివిధాలుగా రక్షిస్తాడు’ అని చెప్పింది ఈశ్వరమ్మ. స్వామిపట్ల ఆమెకు గల విశ్వాసం అంత గొప్పది.

నేను ప్రశాంతి నిలయంలో ఆమెకు ఒక చిన్న రూమ్ ఇచ్చి ఉంటిని. భక్తులు ఆమె రూమ్ కి పోయేవారు. ఆమె వారిని ప్రేమతో పలుకరించేది. వారికెన్నో పవిత్రమైన విషయాలను బోధించేది. అనేకమంది ఆడవారు ఆమెవద్దకి వెళ్ళి, ‘అమ్మా! మేమిక్కడికి వచ్చి చాలా దినాలైంది. మావద్ద ఉన్న డబ్బు ఖర్చైపోతున్నది. దయచేసి మీరు స్వామికి చెప్పి మాకు ఇంటర్వ్యూ ఇప్పించండి’ అని ప్రాధేయపడేవారు. ఆమె వారికి ఒకే ఒక జవాబు చెప్పేది, ‘అమ్మా! స్వామి చూడడానికి చిన్నవారేగాని, నేను చెప్పినా, మీరు చెప్పినా, ఇంకెవరు చెప్పినా వినరు. మీమీ ప్రాప్తిని బట్టి మీకు జరుగుతుంది. మొట్టమొదట మీరు స్వామి తత్వాన్ని గుర్తించుకోండి.’

ఆనాడు ఈశ్వరమ్మ కోరిన కోరికలు చాలా చిన్నవే! పుట్టపర్తి పల్లెకు నీళ్లు కావాలని అడిగింది. ఈనాడు జిల్లా అంతటికీ నీరందించాడు స్వామి. ఆరోజున ఒక చిన్న స్కూలు కట్టించమని అడిగింది. ఈనాడు సత్యసాయి గొప్ప విద్యాసంస్థలను, భవనాలను కట్టించాడు. ఆరోజుల్లో సరియైన వైద్యసౌకర్యం లేక పల్లెప్రజలు ఎంతో బాధపడడం చూసి ఈశ్వరమ్మ ఒక చిన్న ఆసుపత్రిని కట్టించమని కోరింది. ఈనాడు గొప్ప వైద్యాలయాలను, సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులను కట్టించాడు, స్వామి. ఈవిధంగా, ఆనాడు తల్లి కోరిన చిన్నకోరికలే ఈనాడు గొప్ప ఫలితాలను అందించాయి. ఇంత అడిగితే అంత ఇస్తాను నేను. కాని, అడిగేవారు నాదగ్గరకు రావడం లేదు. అందరూ స్వార్థంకోసం అడిగేవారేకాని, సమాజంకోసం అడిగేవారు లేరు. అడుగుతున్నారు. కాని, ఏవిధంగా అడుగుతున్నారు? హృదయంనుండి అడగడంలేదు; కేవలం పెదవులనుండి అడుగుతున్నారు. “వెతుకుచున్నాను నేను, వెతుకుచునే ఉన్నాను; వెతుకుచుంటి నాడు, నేడు నిజమానవ ధర్మపరుని” ఆనాటినుండి ఈనాటి వరకు

నేను నిజ మానవధర్మపరునికోసం వెతుకుతూనే ఉన్నాను. కాని, ఎక్కడా దొరకటం లేదు. మానవుడు ధర్మపరుడు కావాలి. అప్పుడే తాను సత్యస్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోగలడు.

ఒక పర్యాయం ఈశ్వరమ్మ నాతో మాట్లాడుతూ, “సత్యం! నీవు ఎంతో గొప్ప పేరు పొందినావు. ఈనాడు ప్రపంచమంతా నీదగ్గరికి వస్తున్నది. నీ సంకల్పముతో ప్రపంచమంతటికీ శాంతిని ప్రసాదించవచ్చు కదా” అన్నది. అప్పుడు నేను చెప్పాను - “ప్రపంచశాంతికి నేను సంకల్పించడం కాదు. ఎవరికి వారే శాంతిని పొందాలి. మానవుడే శాంతిస్వరూపుడు, సత్యస్వరూపుడు, ప్రేమస్వరూపుడు. కాబట్టి, తన సత్యాన్ని తాను ఆచరించాలి; తన శాంతిని తాను పొందాలి; తన ప్రేమను తాను అనుభవించాలి. “సత్యం వద, ధర్మం చర”, ఈ రెండింటినీ ఆచరణలో పెడితే చాలు, అన్నీ మనకు లభ్యమౌతాయి.”

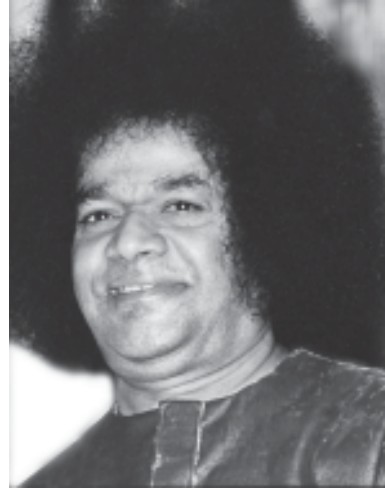
ప్రేమస్వరూపులారా! తల్లి మాటలను అనుసరించే కుమారులు ఈనాడు అత్యవసరం. తల్లి చేసే సద్బోధలనే

పునాదులపైననే గొప్ప ఆనందసదనాలు నిర్మితమవుతాయి. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచితే చాలు, అందులోనే ఎంతో గొప్ప ఫలితముంది; ఇంక ఏ ఇతర పుణ్యకార్యములూ మీరు చేయనక్కర్లేదు. తల్లిని సంతృప్తిపరచడానికి మీ జీవితాన్ని ధారపోయండి. తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే! తల్లి కోరికలు తీర్చి, ఆమెను సంతృప్తిపరచినందువల్లనే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వాప్తి గాంచింది.

మాతృదేవియొక్క మాహాత్మ్యమును లోకానికి చాటే నిమిత్తమై ఈనాడు ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ జరుపుకుంటున్నాము. ఎలాంటి పరిస్థితియందైనా మీ తల్లిదండ్రులకు దుఃఖం కల్గించకండి. సాధ్యమైనంతవరకు వారికి సంతృప్తి కల్గించండి. అప్పుడే మీకు దైవం సహాయం చేస్తాడు. ప్రతి ఒక్కరూ స్వదేశాన్ని Motherland అంటారుగాని, Fatherland అని అనరు. అనగా, దేశం తల్లివంటిది. కనుక, తల్లిని ప్రేమించినట్లుగా మాతృదేశాన్నికూడా ప్రేమించి, సంరక్షించి, దేశాభివృద్ధికి పాటుపడండి. ఈనాటి ప్రధానమైన సందేశం ఇదే. P

మాతృ హృదయ ప్రభావం

తల్లి గర్భం భూదేవి వంటిది. మనమెట్టి విత్తులను నాటుదుమో మనకట్టి ఫలములనే అందిస్తుంది. సంకల్పములే విత్తనముల వంటివి. మాతృ హృదయం సత్సంకల్పాలతో కూడి పవిత్రంగా ఉన్నప్పుడే ప్రకృతి లోకానికి సద్గుణములు కల బిడ్డల నందిస్తుంది. ఈనాడు ప్రపంచంలో పవిత్రమైన, త్యాగశీలురైన వ్యక్తులు జన్మించటం లేదంటే కారణమేమిటి? మాతృమూర్తులు సద్గుణములు, సత్సాంప్రదాయములు గల వాతావరణములో పెరుగక దురాలోచనలు, దుస్సాంగత్యంతో కూడిన స్వార్థపూరిత వాతావరణంలో పెరగటమే. తల్లి హృదయం ప్రశాంతంగా సదాలోచనలతోనూ, సత్సాంగత్యముతోనూ నిండినప్పుడు సద్గుణములు, త్యాగశీలత గల ప్రపంచం నెలకొంటుంది, శాంతి భద్రతలతో తులతూగుతుంది.

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

డా॥ కె.వి. కృష్ణ కుమారి

— ❖ (పడన భాగం) ❖ —

అపరే నియతాహారాః ప్రాణాన్ ప్రాణేషు జుహ్వతి
సర్వేఽప్యేతే యజ్ఞ విదో యజ్ఞక్షపితకల్మషాః

శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ గీతలోని పై శ్లోకముతో వివిధ యజ్ఞములయొక్క వర్ణనను పూర్తి చేశారు. మొత్తం పన్నెండు రకములైన యజ్ఞములగురించి చెప్పతూ, చివరి యజ్ఞముగా ఆహార సంయమమును పేర్కొనటం జరిగింది. తద్వారా ఆహార నియమముకూడా ఒక యజ్ఞమేనని, చాలామంది భావిస్తున్నట్లు ఆహారమనేది సామాన్యమైన విషయం కాదనీ, దానికి సముచిత స్థానమిచ్చి గౌరవించాలనీ గీతాచార్యులు అనేకచోట్ల ఆహార విషయాలనూ, నియమ నిబంధనలనూ ప్రస్తావించటం జరిగింది.

వేల సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. నాగరికత ప్రబలిపోయి భగవంతుని ఉనికినే ప్రశ్నించే ప్రబుద్ధులు నానాటికీ ఎక్కువైపోతున్న ఈ తరుణంలో మానవోద్ధరణ కోసం, అలనాడు శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఉద్బోధించిన గీతా శాస్త్రాన్ని ఎందరు ప్రామాణికంగా స్వీకరిస్తున్నారు? అసలేందరు లక్ష్యపెడుతున్నారు?

అందుకే సాయికృష్ణుని ఉవాచలో...

“గీతయే భగవానుని దూత, గీతయే జగదేక మాత
గీతయే సాధకుని ఊత, గీతయే సంసారికి ఈత
గీతయే మంత్రాల మూట, గీతయే వేదాంతాల ఊట
గీతయే మంచి పూల బాట, గీతయే ఘన రాజబాట
ఇదియే శ్రీ సాయి మాట” అన్నారు.

అలనాడు సూర్యుడికీ, తద్వారా మనువుకీ, మనువునుండి ఇక్ష్వాకుడికీ వినిపించి, కురుక్షేత్రంలో అర్జునునికి వినిపించగా, ఆ మహా సంగ్రామంలో జెండాపై కపిరాజూ, సంజయునిద్వారా ధృతరాష్ట్రుడూ భగవద్గీతను విని జీవితమును చరితార్థము గావించుకున్నారు.

ఈనాడు సత్యసాయి గీతామృతమును ఎంతో అదృష్టం చేసుకున్న మనమందరమూ విని తరించగలుగుతూ భగవంతుని అనన్య ప్రేమను అందుకోగలుగుతున్నాము. అయితే, ఈ పెన్నిధిని పదిలంగా అందుకుని కొన్ని అంశాలైనా అవగతం చేసుకోగలుగుతున్నామా? కనీసం ఆరోగ్య సూత్రాలనైనా వంటబట్టించుకుని మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యాలను పరిరక్షించుకోగలుగుతున్నామా?

మోక్షమునకు కావలసిన ప్రధాన సాధనాలలో ఆహార నియమ పాలన అతి ముఖ్యమైనదని, అలనాడు శ్రీకృష్ణుడూ, ఈనాడు సత్యసాయి కృష్ణుడూ తమ దివ్య ప్రబోధాలద్వారా మనకు కనువిప్పు కలిగించ ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు.

“ఆహారముచేతనే మనస్సు ఏర్పడుతున్నది. ఆహారము యొక్క స్థూలాంశముచేతనే శరీరమూ, సూక్ష్మాంశముచేతనే మనస్సు ఏర్పడుతున్నది. ఆహారముయొక్క శుద్ధత్వము వలన మనసు శుద్ధపడుతున్నది. ఆహారము సాత్వికమైతే, ఆ సాత్వికాణువులచేత ఏర్పడుతున్న మనస్సు సాత్వికముగా ఉంటుంది. రజోగుణాత్మకములైన మాంసాహారము స్వీకరించు జంతువులందు క్రూరత్వము ప్రత్యక్షంగా

కన్సిస్టానే ఉన్నది. ఆహార నియమాదులలో ఒక చిన్న విషయము సరిగ్గా లేకపోతే మోక్ష ప్రయత్న రూప యంత్రాంగమంతా స్తబ్ధమైపోతుంది. ఆహారము శుద్ధముగా ఉంటే మనస్సు శుద్ధముగా ఉంటుంది. అప్పుడే మోక్షప్రాప్తి కలుగుతుంది. అందుకే సాయి కృష్ణుడు కూడా ఆహార సంయమమును ఒక యజ్ఞముగా భావించమని నిరంతరమూ మనకు బోధపరుస్తూనే ఉన్నారు.

ఆహారము మితముగా ఉండాలి. సాత్వికముగా ఉండాలి. న్యాయార్జితముగానూ, భగవద్దర్శితముగానూ ఉండి, నియమిత కాల సేవితముగా ఉండాలని పదేపదే బోధిస్తూ వస్తున్నారు.

కారణం- ఈ రోజుల్లో ఏదీ న్యాయార్జితంగా ఉండటం లేదు కనుక. ఆహారాన్ని భగవంతునికర్పించాలనే తలపూ, అందుకు తగిన సమయమూ మృగ్యమౌతోంది కనుక. సమయ పాలనే అర్థం లేకుండాపోతోంది కనుక. తినగ తినగ వేము (వేప) తియ్యగా అనిపించినట్టుగానే, ఎవరికి ఇష్టమున్నా లేకపోయినా, ఆరోగ్య పద్ధతులు చెప్పగా చెప్పగా, ఏ ఒక్క అంశమైనా ఏ కొద్దిమంది మనసుల్లోనైనా నాటుకోకపోదన్న నమ్మకంతో, సాక్షాత్తు యజ్ఞపురుషుడే ఆహారపరమైన నియమ నిబంధనలనుకూడా, ఒక యజ్ఞంగా రూపకల్పన చేసి, మనముందుంచారు.

మన శరీర అవయవాలలోని కణాల వృద్ధికి, అభివృద్ధికి, వాటి ధర్మాలను అవి సక్రమంగా ఆరోగ్యప్రదంగా నిర్వర్తింపగలగటానికి సరైన పోషకాహారం ఎంతైనా అవసరం. కడుపును నింపటమే, కడుపు నిండటమే పరమావధిగా భావిస్తూ, యుక్తాయుక్తాలను విస్మరించి సమయం దొరికినప్పుడల్లా తినటం అనర్థ హేతువు.

మన సనాతనులు అన్నయొక్క తత్వాన్ని సృష్టికర్త తత్వంతో పోల్చి చూసేవారు. దైవత్వమంటే పెంచి పోషించి పరిరక్షించుకునే తత్వం వంటిది. అలాగే పోషకాలతో కూడిన ఆహారం దేహాన్ని పోషిస్తుంది, శక్తిని ఆరోగ్యాన్నీ ప్రసాదిస్తుంది. తిన్న ఆహారం రసం, రక్తం, మాంసం, కొవ్వు, ఎముక, మజ్జ, వీర్యము అనే సప్త ధాతువుల వలన ప్రాణాధారమవుతుంది. శరీర పోషణతోపాటుగా

ప్రాణప్రదాతగా మనలను సంరక్షిస్తుంది. అందుకే అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపమైంది. 'ద్వాపర, కలియుగాలలో శ్రీకృష్ణ పరంగా, సాయికృష్ణ పరంగా ఈ అక్షర సత్యాలను మనము అందుకుంటూనే ఉన్నాము.

మన వయస్సును బట్టి, చేసే శ్రమను బట్టి ఆహారాన్ని నియంత్రించుకోవాలి. ఎక్కువగా శారీరక శ్రమ పడేవారు ఎక్కువగా ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి. మనసుతో మాత్రమే శ్రమపడేవారికి మితమైన ఆహారమే అవసరముంటుంది. శ్రమపడకుండా, ఆకలి లేకపోయినా కదలకుండా కూర్చోని అదే పనిగా తింటూ కడుపును నింపుకోవటం వలన - శరీరం బరువు పెరగటం, బరువుతోపాటుగా అనేక వ్యాధులు రావటం, జీవితం నిష్ఫలం, నిరర్థక మవటం తప్ప సాధించేదంటూ ఏమీ ఉండదు.

ఆహారం మితంగా తీసుకోవాలి. అదీ మంచి బలవర్ధకమైన ఆహారమై ఉండాలి. తప్పనిసరిగా ఉదయం స్వల్పాహారం తీసుకోవాలి. స్వల్పాహారం తీసుకోకుండా వేడిగా కాఫీ మాత్రమే త్రాగి, మధ్యాహ్న భోజనాన్ని ఆకలి తీరేదాకా తిని, నిద్రపోవటం, తిరిగి కాఫీగాని, టీగాని తీసుకుని బాగా ప్రొద్దుపోయాక - కడుపునిండా అన్నం తిని - వెంటనే నిద్రకుపక్రమించటం చాలామందికి దినచర్యగా మారిపోయింది. ఉదయం స్వల్పాహారం తీసుకోకపోవటం వలన జీర్ణ ప్రక్రియ, జీర్ణ వ్యవస్థా తీవ్రంగా దెబ్బతింటాయి. పని ఒత్తిడివలన పొద్దున్న టిఫిన్ చేసుకోవటం సాధ్యం కావటంలేదని సాకులు చెప్పతారు చాలామంది. కనీసం 'ఓట్టు' ఉడకపెట్టి పాలలోగాని, మజ్జిగలోగాని కలిపి తీసుకోవాలి. పాలలో కలిపిన 'కార్న్ ఫ్లేక్స్' అయినా తీసుకోవాలి. సాయంత్రం ఏ కొద్దిగానైనా ఫలహారం తీసుకోకుండా ఉంటే, రాత్రిళ్ళు ఆకలిని చల్లబరచుకోవటానికి మితిమీరి తినాల్సి వస్తుంది. తద్వారా స్థూలకాయంతోపాటు నిద్రలేమి, అసహనం, మధుమేహం, రక్తపోటూ, ఇతర అనారోగ్య లక్షణాలూ రావటం తథ్యం.

ధన్వంతరీ స్వరూపులైన స్వామి అతి ముఖ్యమైన ఆహార నియమాలను బుజ్జగిస్తూ, మందలిస్తూ, హెచ్చరిస్తూ, ఉద్బోధిస్తూ, నిరంతరం మనలను కంటికి రెప్పలా కాపాడుకుంటూనే ఉన్నారు.

ఉదయం స్వల్పాహార నియమాలను పాటిస్తూ, భోజనాన్ని ప్రొద్దున్న ఒంటి గంటలోపూ, రాత్రి తొమ్మిది గంటలలోపూ పూర్తి చెయ్యటం మంచిది. రాత్రి భోజనం చేశాక, రెండు మూడు గంటల తరువాతే నిద్ర కుపక్రమించాలి. ఈలోపలే తిన్న ఆహారం జీర్ణమవటం జరిగిపోవాలి. ఎందుకంటే, నిద్రలో శరీర కణాలు కూడా నిద్రావస్థలో ఉంటాయి. జీర్ణ ప్రక్రియకూడా ఆ సమయంలో మందగించి ఉంటుంది. అందుకనే రాత్రిళ్ళు భోజనానంతరం కొంతదూరం నడవటం, పగలు కొద్ది సేపు విశ్రాంతి తీసుకోవటం మంచిది. రాత్రిళ్ళు టీవీ ప్రోగ్రామ్లు చూస్తూ, ఆలస్యంగా భోజనం చెయ్యటం, వెంటనే నిద్రకుపక్రమించటం పరిపాటైపోయింది. మానవ శరీరం, దైవదత్తమైన ప్రజ్ఞతో తయారు చేయబడినదే తప్ప మానవ నిర్మితమైనది కాదు. నియమ నిష్ఠలతో, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో, పరిశుభ్రమైన, పవిత్రాంశాలు గల ఆహార నియమాలతో దానిని పోషించుకుంటూ రావాలి. మానవత్వంలోనికి దైవత్వాన్ని ఆహ్వానించగలగాలి.

మానవ శరీరానికి అవసరమైన పోషక విలువలను కేవలం మందులద్వారానే మనం సమకూర్చుకోకూడదు. మనకు జీవశక్తి నందించే అనేక పోషక పదార్థాలను ఆహారంలో పొందుపరచి భగవంతుడు మనకు అంద జేస్తున్నాడు. తద్వారా మన శారీరక వ్యవస్థ సక్రమంగా నడవగలిగేవిధంగా అనేక ఆరోగ్య ప్రక్రియలనుకూడా అనుసంధానం చేసి మనకు అందిస్తూనే ఉన్నాడు. ఐతే అజ్ఞానంవలనా, అలసత్వంవలనా, అవగాహనా రాహిత్యం వలనా, నిర్లక్ష్యంవలనా, భగవంతుడు స్వయంగా చెపుతున్నా, బోధపరుస్తున్నా, అర్థం చేసుకుని అనుసరించి ఆచరించాలనే ఇంగితం మనలో కరువైపోతోంది.

తమనుంచి ఉద్భవించిన జీవాత్మలకు పరిపూర్ణమైన, శారీరక మానసిక ఆరోగ్యాలను ప్రసాదించి, పవిత్రాత్మ స్వరూపులుగా మార్చి, దైవాత్మస్వరూపులుగా మలచి, అద్వైత సిద్ధిని ప్రసాదించాలన్న స్వామి దీక్షనూ, ఆకాంక్షనూ మనం గుర్తించగలగాలి - ఆచరించి అద్వైత స్థితిని చేరుకోగలగాలి. (సశేషం)

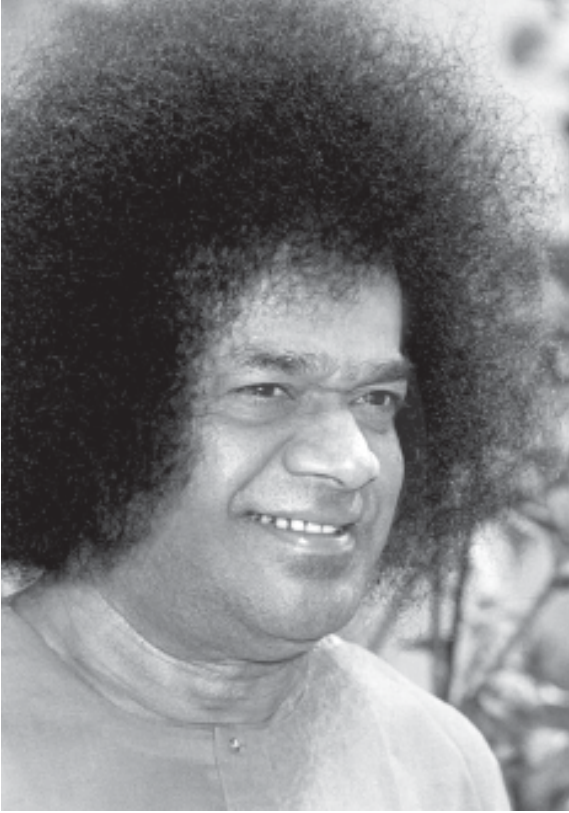
ఆత్మబలం

ఈనాటి మానవుడు మానవరూపం ధరించాడుకానీ, మానవతా విలువలను విస్మరించి మానవత్వాన్నే మట్టుబెడుతున్నాడు. మీరు అబ్రహాం లింకన్ చరిత్ర విని ఉంటారు. అతడు నిరుపేద కుటుంబంలో జన్మించేడు. రెండు జతల బట్టలు ఉతుక్కుని మార్చిమార్చి ధరించేవాడు. అతని క్లాస్ మేట్లు హేళన చేసేవారు. “పేదరికం నేరం కాదు. వాళ్ళు జాలిపడి ఇచ్చినా వాళ్ళనుంచి ఏ సహాయమూ అంగీకరించకు. వాళ్ళను ఎదిరించి తగవు పెట్టుకోకు. నువ్వు సహనంతో, ఆత్మగౌరవంతో, ఆత్మవిశ్వాసంతో బ్రతకాలి” అని తల్లి బోధించింది. సహనంతో, ఆత్మబలంతో లింకన్ ఎన్నో కష్ట సమస్యల్ని, అవమానాల్ని

ఎదుర్కొన్నాడు. ఆత్మబలంతో, స్వయంకృషితో పైకొచ్చి ప్రజల గౌరవాభిమానాలు పొందేడు. కట్టకడపటికి అమెరికా దేశాధ్యక్షునిగా చరిత్రలో వినుతికెక్కేడు. అతడు ఆత్మశక్తికి ప్రతీకము.

- బాబా

సార్థక నాముడు బుద్ధుడు

గౌతమ బుద్ధుడని పేరు గాంచిన సిద్ధార్థుడు తన సత్యస్వరూపాన్ని గుర్తించే నిమిత్తం అనేక సాధనలు సల్పాడు; వేదశాస్త్రాలను పఠించాడు; జప ధ్యానాదులనాచరించాడు; అనేకమంది పెద్దలను దర్శించాడు. కట్టకడపటికి ఇవేవీ సరియైన సాధనలు కావనే సత్యాన్ని గుర్తించాడు. జపము, ధ్యానము, యోగము, యజ్ఞము ఇవన్నీ కేవలం భౌతికమైన క్రియలు మాత్రమేననీ, భగవంతుడు ప్రసాదించిన పంచేంద్రియాలను పవిత్రమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టటమే నిర్వాణమనీ గుర్తించాడు. దేహాభిమానం కలవానికే సాధనలవసరం. ఆత్మాభిమానం కలవానికి సాధనలేవీ అక్కరలేదు.

భగవంతుడు బీద, గొప్ప అనే భేదం లేకుండా మానవులందరికీ పంచేంద్రియాలను ప్రసాదించాడు. వాటిని ప్రేమమార్గంలో ప్రవేశపెట్టినప్పుడే దైవత్వం సాక్షాత్కరిస్తుంది. కాని, ఈనాటి మానవుడు భగవంతుడు ప్రసాదించిన పంచేంద్రియాలను భౌతికమైన సుఖసంతోషాల నిమిత్తం దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడు. ఇంద్రియసుఖాలు వ్యర్థమైనవనీ, అవి బంధనకు దారితీస్తాయనీ గుర్తించి బుద్ధుడు వాటిని త్యజించాడు. ఇంద్రియాల దుర్వినియోగం మానవత్వాన్ని నిర్మూలం గావిస్తుందని తెలుసుకున్నాడు. కట్టుకున్న భార్యను, కన్న కుమారుని త్యజించి చైరాగ్యాన్ని అభివృద్ధి పరచుకున్నాడు. ఏకాత్మతత్వాన్ని గుర్తించాడు. అప్పుడే ఆనందాన్ని అనుభవించగల్గాడు.

ఒకానొక సమయంలో బుద్ధుడు ఎక్కడికో ప్రయాణమై వెళుతుంటే ఒక రాక్షసుడు ఎదురై కళ్ళెర్ర చేసి, 'ఏయ్, ఎవరు నీవు?' అని గద్దించాడు. బుద్ధుడు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, "నేను నీ స్నేహితుణ్ణి" అన్నాడు. ప్రేమపూర్వకమైన బుద్ధుని మాట విన్నంతనే రాక్షసునిలో పరివర్తన కలిగింది. "నేనుకూడా నీ మిత్రుడినే" అని పలికి శాంతికి చిహ్నమైన పావురంగా మారి ఎగిరిపోయాడు. దీని అంతరార్థమేమిటి? ప్రేమనుండియే శాంతి అవిర్భవిస్తుంది. కనుక, మీరుకూడా బుద్ధునివలె అందరినీ ప్రేమిస్తారండి. మిమ్మల్ని ద్వేషించేవారిని కూడా ప్రేమించండి. తప్పక శాంతిని పొందగలరు. ఈనాడు ప్రపంచంలో అందరూ శాంతి కావాలని ఆశిస్తున్నారు; శాంతికై వెతుకుతున్నారు. కాని, ప్రపంచంలో ఎక్కడికి పోయినా Pieces తప్ప

Peace కనిపించడం లేదు. శాంతి మీయందే ఉన్నది. మీరే శాంతిస్వరూపులు; మీరే సత్యస్వరూపులు; మీరే ప్రేమస్వరూపులు; మీరే దైవస్వరూపులు. బుద్ధుడే కాదు, మహనీయులందరూ ప్రేమనే ప్రధాన సూత్రంగా ప్రబోధించారు. ప్రేమ లేక ప్రాణమే లేదు. ప్రేమ లేనివాడు మనిషే కాదు. కాబట్టి, ప్రేమను పెంచుకోండి. అప్పుడే మీకు నిజమైన ఆనందము లభ్యమౌతుంది.

బుద్ధుడు సన్న్యాసమును స్వీకరించిన తరువాత సంచారం సల్పుతూ ఒక గ్రామంలో ప్రవేశించాడు. అతను చక్కని యౌవనంలో ఉన్నాడు. అతని ముఖము నుండి దివ్యమైన తేజస్సు ఉట్టిపడుతున్నది. “ఈ యువకుడెవరో చక్కని రూపం కలిగి రాజకుమారునివలె కనిపిస్తున్నాడు, ఇలాంటివాడు కాషాయ వస్త్రములను ధరించడానికి కారణమేమిటి?” అని ప్రజలు తమలో తాము మాట్లాడుకుంటున్నారు.

అంబశాలి అనే పేరు గల ఒక స్త్రీ బుద్ధునియొక్క తేజస్సును చూసి ఆకర్షింపబడి, అతనికి ఎదురు వెళ్ళి, “అయ్యా! మీరెవరో రాజకుమారునివలె కనిపిస్తున్నారు, మహా ప్రకాశవంతునిగా గోచరిస్తున్నారు. కానీ ఈ యౌవనంలో సన్న్యాసం స్వీకరించడానికి కారణమేమిటి?” అని ప్రశ్నించింది. బుద్ధుడు, “అమ్మా! వృద్ధాప్యమునకు, రోగమునకు, మరణమునకు కారణమేమిటో గుర్తించడానికే నేను సన్న్యాసమును స్వీకరించాను. ఇంత అందంగా ఉన్న నా స్వరూపం వార్ధక్యాన్ని పొందటానికి కారణమేమిటి? ఇంత తేజోవంతంగా ఉన్న నా దేహం రోగాలకు గురి కావడానికి కారణమేమిటి? ఇంత పుష్టిగా, సంతుష్టిగా ఉన్న నేను మరణించడానికి కారణమేమిటి? ఈ మూడు రహస్యాలను తెలుసుకోవాలని అనుకుంటున్నాను” అన్నాడు. అంబశాలి, “స్వామీ! సత్యాన్వేషణకే జీవితాన్ని అంకితం చేసిన మహనీయులు మీరు. రేపు మా ఇంటికి తప్పకుండా భోజనానికి రావాలి” అని ఆహ్వానించింది.

ఈ వార్త కొన్ని క్షణాలలోనే ఆ గ్రామమంతా ప్రాకిపోయింది. ఆ గ్రామ ప్రజలు ఒకరి తరువాత ఒకరు బుద్ధునివద్దకు వచ్చి, “స్వామీ! మీకు తెలుసో తెలియదోగాని ఈమె అంతటి చెడ్డ మనిషి మా గ్రామంలో మరొకరు లేరు.

ఇలాంటి వ్యక్తి ఇంటికి భోజనానికి పోవడం మీకు గౌరవం కాదు, మాకూ గౌరవం కాదు” అన్నారు. అనేకమంది స్త్రీలు, పురుషులు, పెద్దలు, పిన్నలు, వృద్ధులు ఒకరి తరువాత ఒకరు వచ్చి అంబశాలికి వ్యతిరేకంగా బుద్ధునికి ఫిర్యాదు చేశారు. బుద్ధుడు కళ్ళు మూసుకొని చిరునవ్వు నవ్వుతూ అంతా విన్నాడు. కొద్దిసేపటికి కళ్ళు తెరచి, “ప్రజలారా! మీ ఫిర్యాదులన్నీ అయిపోయినాయా?” అని అడిగాడు. “స్వామీ! ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. పూర్తిగా చెప్పాలంటే కొన్ని నెలలు కావాలి” అన్నారు. అప్పుడు బుద్ధుడు, “ఈ గ్రామపెద్ద ఎవరు?” అని అడిగాడు. గ్రామ పెద్ద ముందుకు వచ్చాడు. ‘అయ్యా, పెద్ద మనిషీ! ఈమె చెడ్డదని మీరుకూడా అంగీకరిస్తున్నారా?’ అని ప్రశ్నించాడు బుద్ధుడు. “ఒకతూరి కాదు, వేయితూర్లు ఈమె చెడ్డదని నేను చెప్పగలను” అన్నాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు అతనిని దగ్గరకు పిలిచి, అతని కుడి చేయిని పట్టుకొని, “నాయనా! ఒక్క తూరి చప్పట్లు కొట్టు” అన్నాడు. గ్రామ పెద్ద “స్వామీ! ఒక చేతిని మీరు గట్టిగా పట్టుకున్నారు కదా! ఇంక మిగిలిన ఒక్క చేతితో నేను చప్పట్లు ఎలా కొట్టేది?” అన్నాడు. “అదేవిధంగా, ఈ గ్రామంలో ఉన్నటువంటి ఈ స్త్రీ ఒక్కతే చెడ్డది కావడానికి అవకాశం లేదు. మీ గ్రామంలో అనేకమంది మగవారు చెడ్డగా ఉండటం చేతనే ఈమె కూడా చెడ్డదిగా మారిపోయింది. మీలో ఎవ్వరూ చెడ్డవారు కాకుంటే ఈమె కూడా చెడ్డది కావడానికి అవకాశం లేదు. మీ ధనంకోసం, మీ సహాయంకోసం, మీ బలంకోసం ఈమె చెడ్డదిగా మారిపోయింది” అని చెప్పి, “ఇందులో ఎవరైనా చెడ్డవారు కానివారుంటే చెప్పండి. నేను వారింటికి భోజనానికి వస్తాను” అన్నాడు. ఎవ్వరూ ముందుకు రాలేదు. “ఇంతమంది చెడ్డవారిలో ఈమె ఒక్కడాన్ని మాత్రమే చెడ్డదని భావించడం చాలా పొరపాటు. మీ అందరి సహవాస దోషంచేతనే ఈమె చెడ్డదిగా మారిపోయింది. కనుక మీరే మొట్టమొదట చెడ్డవారు” అన్నాడు బుద్ధుడు. అప్పుడు ప్రజలు సత్యాన్ని గుర్తించి, బుద్ధుని పాదములపై పడి క్షమించమని ప్రార్థించారు. అప్పుడు ఆమె ఇంటికి బుద్ధునితోపాటు వారుకూడా భోజనానికి వెళ్ళారు. అంబశాలి కూడా తన దోషాన్ని గుర్తించుకొని, బుద్ధుని ప్రబోధచేత ప్రభావితురాలై

సన్యాసం స్వీకరించి, పవిత్రమైన భావములతో తన జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకొన్నది.

‘చెప్పుట సులభంబు, చేయుట కష్టంబు’

ఒకానొక సమయంలో ఒక వ్యక్తి కొన్ని మేకలను, గొట్టెలను చక్కగా అలంకరించి, బ్యాండు మేళంతో ఉరేగింపుగా తీసుకొని వెళుతున్నాడు. ఆ దారిన వస్తున్న ఒక మహనీయుడు ఈ దృశ్యం చూసి, “నాయనా! ఈ జీవులలో ఉన్న గొప్పతన మేమిటి? ఎందుకు వీటిని గొప్ప ఊరేగింపుగా తీసుకొని వెళుతున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు. “అయ్యా! వీటిని మా దేవునికి బలి ఇవ్వడానికి తీసుకొని పోతున్నాము” అన్నాడా వ్యక్తి. “నాయనా! ఈ పనివల్ల మీకు వచ్చే ఫలితమేమిటి?” అని మహనీయుడు ప్రశ్నించాడు. “అయ్యా! మహనీయా! వీటిని మేము భగవంతునికి బలి ఇవ్వడంవలన ఇవి మోక్షం పొందుతాయి” అన్నాడు. “ఓహో! ఇవి చాలా గొప్ప స్థానమునే పొందుతాయన్నమాట. మేక జన్మనెత్తి మోక్షం పొందటమంటే ఎంత అదృష్టం!” అని పలికి, “అయ్యా!

నీ తల్లీ, తండ్రీ మోక్షం కోరుతున్నారు. నీ భార్యబిడ్డలు కూడా మోక్షం కోరుతున్నారు. కనుక, మొట్టమొదట వారినందరినీ బలి ఇచ్చి, వారికి మోక్షం ప్రసాదించ కూడదా? కోరేవారికి మోక్షాన్ని అందించకుండా మోక్షం కోరనటువంటి ఈ అమాయకపు మేకకు, గొట్టెకు మోక్షం అందించడ మెందుకు?” అని అన్నాడు. ఈనాడు మీ పరిస్థితి కూడా ఈవిధంగానే ఉన్నది. పూజలు చేస్తే, భజనలు చేస్తే, సేవలు చేస్తే పవిత్రమైన స్థితి ప్రాప్తిస్తుందని మీరు అనేకమందికి బోధిస్తున్నారు. కానీ నిజంగా పవిత్రమైన స్థితి ప్రాప్తిస్తుందనే నమ్మకమే మీకుంటే మీరెందుకు చేయకూడదు సేవలు? మీరెందుకు చేయకూడదు భజనలు, దాన ధర్మములు? “చెప్పుట సులభంబు, చేయుట కష్టంబు ధాతకైన, వాని తాతకైన.” చెప్పడం చాలా సులభమే. కానీ చెప్పేది మొట్టమొదట మీరు చేసి చూపించాలి. మోహ క్షయమే మోక్షం. కనుక మొట్టమొదట మీరు మోహాన్ని నిర్మూలం గావించుకోండి. మోహము (అటాచ్మెంట్) చేతనే మీరు అనేక బాధలకు గురి అవుతున్నారు. P

ఏమి త్యాగం చెయ్యాలి?

“నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” అంటుంది వేదము. త్యాగమువల్లనే ముక్తి లభిస్తుంది. ఏమిటి త్యాగం చెయ్యాలి? ధన కనక వస్తు వాహనాదులా? ఆలుబిడ్డలా? కాదు, ఇవేమీ కాదు. దుర్గుణాలను త్యాగం చేయాలి. మానవునికి ముఖ్యమైన మూడు నరక ద్వారములున్నాయి - కామ క్రోధ లోభములు. ఇవే ముక్తికి అవరోధములు. కామమంటే అహంకార మమకారములను పెంచే కర్మలయందు ఆసక్తి. క్రోధము మనిషిని విచక్షణా రహితునిగా చేస్తుంది. లోభము దయ, దాన ధర్మాల యెడల నిరాసక్తతతో దైవభక్తిని నాశనం చేస్తుంది.

- బాబా

చిన్మయమూర్తి

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

చెంత చేర్చెననుచు సంతసించెదరన్న
 వెంటనే ఎడబాటు చింతగూర్చు
 ఏడిపించుటె సాయి వేడుకయందురా
 కడుపుబ్బ నవ్వించు నడుమ నడుమ
 పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదరేమొ
 తప్పకప్పుడె ఎగతాళి చేయు
 అభయమిచ్చెను గాన హాయి నుండెదరన్న
 పడు బాధలకు అంతుపట్టకుండు
 వెనుక కేగనీడు చననీడు ముందుకు
 మనసు మరులు గొల్చి మథనబెట్టు
 ఇట్టి చిన్నిసాయి చిన్మయమూర్తిని
 ఎట్టులెరుగ గలరు ఇలను మీరు

భగవాన్ బాబావారిగురించి మనము ఎంత తెలుసుకున్నాము? ఏమి తెలుసుకున్నాము? అని ప్రశ్నించుకుంటే జవాబు శూన్యం. “స్వామి మాకు 40 ఏళ్ళనుంచి తెలుసును, 50 ఏళ్ళుగా మా కుటుంబము స్వామికి చాలా సన్నిహితము” అని చెప్పుకుంటుంటాము. కానీ స్వామి చెప్పిన పై పద్యము శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తే స్వామిని మనము అర్థము చేసుకోగలిగేది సాధ్యమేనా? అనే ప్రశ్న మిగులుతుంది.

‘చెంత చేర్చెననుచు సంతసించెదరన్న’ స్వామి మనల్ని చేరదీసినప్పుడు, “అహా! మనం స్వామికి చాలా దగ్గర!” అనుకుంటాము. కాని, కొంతకాలము తరువాత స్వామి మనల్ని పట్టించుకోనట్లుగా అనిపించవచ్చు. అంటే, స్వామి పైన చెప్పినట్లుగా ‘వెంటనే ఎడబాటు చింతగూర్చు’ దీనికి కారణం ఏమిటి? మనలో చేరిన అహంకారం కావచ్చును, ప్రవర్తనా లోపము కావచ్చును, క్రమశిక్షణా రాహిత్యము కావచ్చును. మనలోనున్న లోపాలు మనము తెలుసుకోము కాని, హృదయవాసియైన స్వామికి తెలియనిది ఉన్నదా! స్వామితో సాన్నిహిత్యము కత్తిమీద సామువంటిది మాత్రమే కాదు, క్రమశిక్షణ అనే సన్నని త్రాడుపై నడకవంటిదని, ఏమాత్రం అజాగ్రత్త వహించినా స్వామిని చేరుకోలేము సరికదా, అగాధములో పడిపోగలమని అర్థమవుతోంది.

ఇక్కడ గరుడ గుర్రములోని ఒక ఘట్టము గుర్తుకు వస్తుంది. గరుత్మంతుడు ఒకానొక సమయంలో, సకల బ్రహ్మాండ భాండములను కడుపులో పెట్టుకున్న శ్రీ మహా విష్ణువుని అనాయాసముగా లోకములన్నీ త్రిప్పుచున్న తనకంటే బలవంతుడు, సేవకుడు లేడనే గర్వముతో అందరినీ చులకన చేయసాగాడు. ఇది గమనించిన స్వామి తనను దర్శించ వచ్చిన దేవతలతో సంభాషిస్తూ, తన చేతిని ప్రక్కనున్న గరుత్మంతునిపై అలవోకగా వేశారు. గరుత్మంతునికి స్వామి చెయ్యి భరించలేనంత బరువుగా ఉండి, ప్రాణములు కదబట్టినట్టై, స్పృహ కోల్పోయాడు. అప్పుడు స్వామి ప్రేమతో, మృదువుగా స్పృశించారు. వెంటనే గరుత్మంతుడు స్పృహలోకొచ్చి, ‘స్వామీ! ఈ సృష్టిలో మీకంటే అధికులు లేరు, మీకు సేవ చేస్తున్నారన్న గర్వముతో విఱ్ఱవీగాను, క్షమించండి’ అని స్వామికి పాదాక్రాంతుడయ్యాడు.

‘ఏడిపించుటె సాయి వేడుకయందురా...’ మానవునికి వచ్చే కష్టనష్టములు, దుఃఖములు, బాధలు యివన్నీ కదలిపోయే మేఘాలేనని స్వామి చెబుతుంటారు. “అయ్యో! ఈ బాధలు భరించలేకున్నాము స్వామీ!” అని చింతిస్తామే కాని దీనికి కారణం మన స్వయంకృతాపరాధములేనని ఒప్పుకోము. పశ్చాత్తాపముతో శరణాగతినొందితే, స్వామి తమ చల్లని అనుగ్రహ గాలితో ఆ మేఘాలను త్వరగా పారద్రోలుతారు. అప్పుడంతా సంతోషమే, కడుపుబ్బ నవ్వులే! దీనికి స్వామి చెప్పిన మహాభారతములోని విషయాన్ని ఇక్కడ గుర్తుకు చేసుకోవచ్చు. పాండవులు అరణ్యవాసము చేస్తున్న సందర్భములో ద్రౌపది శ్రీకృష్ణ పరమాత్మను, “స్వామీ! ఎంతో గుణవంతులైన ఈ పాండవులకు ఎందుకు ఈ కష్టములు సంభవించాయి?” అని ప్రశ్నించింది. దానికి శ్రీకృష్ణపరమాత్మ, “ధర్మరాజు కున్న వ్యసనమే మిమ్ములను కష్టాల పాలు చేసింద”ని చెప్పాడు. నిజమే! జూదము మీదున్న ప్రీతియే వారిని అడవి పాలు చేసింది. ఇది స్వయంకృతాపరాధమే కదా! మరల వారు త్రికరణ శుద్ధిగా ఆ పరమాత్మను శరణువేడుకున్నారు కనుకనే సకల సౌభాగ్యములను పొందారు.

‘పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదరేమి...’ స్వామి యిక్కడ మనకు తండ్రివలె హెచ్చరిస్తున్నారు. తండ్రి పిల్లలను కొన్ని సందర్భములలో మాత్రమే, వారి ఎదురుగా మెచ్చుకుంటాడు. కాని అందరియెదుట పొగడడు. పొగడితే అహంకారంతో గాడి తప్పుతాడని తెలుసును. అదేవిధంగా స్వామి మనలను చక్కదిద్దడానికి ఒకసారి మెచ్చుకొని, మనలో ఏమాత్రం అహంకారం పొడచూపినా ‘తప్పుకప్పుడె ఎగతాళి చేయు’, మన తప్పు మనం తెలుసుకొనేవిధముగా ‘ఎగతాళి’ చేస్తారు. అంటే మనం తప్పు సరిదిద్దుకునే విధముగా, మనసు గాయపడని విధముగా, చతురోక్తులతో చెబుతారుగాని, ఏనాడూ కించపరిచేవిధముగా మాట్లాడరు. స్వామి ఎల్లప్పుడు మన పురోభివృద్ధికే ప్రాధాన్యమిస్తారు.

‘అభయమిచ్చెనుగాన హాయినుండెదరన్న...’ మానవు లందరు సహజముగా కోరుకునేది సుఖము, ఆనందము. స్వామి పాదములనాశ్రయించినవారికి అవి స్వామి తప్పక ప్రసాదిస్తూనే ఉన్నారు. మనము ఓర్వలేని బాధలలో

ఉన్నప్పుడు, సాయీ! అంటే, ఓయీ! అంటూ ఎన్నోసార్లు అప్పటికి, ఇప్పటికి, ఎప్పటికి రక్షిస్తూనే ఉన్నారు. ఇది మనందరికి అనుభవమే. ఐతే, మన మానవ సహజ గుణం ప్రకారం కేవలం ‘పార్ట్ టైమ్’ భక్తిని ప్రదర్శిస్తే మాత్రం ‘పడు బాధలకు అంతుపట్టకుండు’. ఏ కారణముచేతనైనా (స్వయంకృతం వలన) మరల కష్టములలో పడినప్పుడు ఈ బాధలకు అంతులేదా? బాబా దయలేదా? అని స్వామినే ప్రశ్నిస్తుంటాము. అంతేకాని, ఇంతకు పూర్వము కష్టములు వచ్చినప్పుడు స్వామిని ఏవిధంగా శరణువేదాము, ఏవిధంగా స్వామి అనుగ్రహం వలన ఆ కష్టములు పోయినవి, అదేవిధంగా నిరంతరము స్వామిని ఆశ్రయించి ఉండాలన్న జ్ఞానం నశించిపోవడముచేత ఈ బాధలు అంతుపట్టకుండా ఉంటాయి తప్ప, మన చల్లని స్వామి మనకు బాధలు కలుగజేస్తారా! మనల్ని శిక్షిస్తారా! మన ఆలోచన లోపమే తప్ప అనుగ్రహ లోపము లేదు.

‘వెనుక కేగనీడు చననీడు ముందుకు’ ఇది మనకు చాలా ముఖ్యమైన సందేశము. మనము త్రికరణ శుద్ధిగా శరణుపొందిననాడు భగవాన్ ఎలా నడిపిస్తే అలా నడవాలి. ఏది ఉన్నతికి తీసుకుపోయే మార్గమో, ఏది పతనమునకు దారో మనకు తెలియదు కనుక, స్వామి చెయ్యి పట్టి నడవాలి. స్వామి చాలా సందర్భాలలో “నేను ముందు, మీరు వెనుక నడవవద్దు, మీరు దారి తప్పగలరు. మీరు ముందు, నేను వెనుకకూడ మంచిది కాదు; ఎందుకంటే మీకు ఏ దారి ఉత్తమమైనదో తెలియదు. అందుకని, నా ప్రక్కనే నడవండి, మీరు సురక్షితముగా ఉత్తమ గమ్యం చేరుతారు” అని చెబుతుంటారు. శరణాగతిలేని చిత్తముతో, మన స్వంత నిర్ణయములతో, ఆలోచనలతో ఉంటే, స్వామి మనలను ముందుకు ‘చననీరు’ (పోనీయరు), ‘వెనుకకు వెళ్ళనీయరు’. “స్వామి ఏమీ చెప్పకుండా ఉన్నారు” అని ఆలోచించిన సందర్భాలు మనందరికి ఎన్నో ఉన్నాయి. ‘మనసు మరులు గొల్చి మథనబెట్టు’ మనము మనకు నచ్చిన పని చేసే సమయాలలో స్వామి ఆజ్ఞకై వేచియుండలేము. కారణం మనల్ని ప్రలోభపెట్టే శక్తులు మన యింట బయట బోలెడుంటాయి. అందుకని, స్వామి మనకు ఏమీ చెప్పలేదే!

స్వామికి చెప్పినప్పటికీ మందహాసముతో వెళ్ళిపోయినారే! అని, మనము అనుకున్న పనులకు సమయము మించిపోతోందని ఆ పనులు ప్రారంభించి భంగపడిన సందర్భాలు కోకొల్లలు. జగత్ప్రీతి అయిన స్వామికి తమ పిల్లలకు ఏది మంచి, ఏది చెడు, ఏ సమయము ఉచితము, ఏ సమయము అనుచితము అనేది తెలియదా! ఆ చిన్న ఆలోచనకూడ లేని మనము నిజమైన భక్తులమా! అని విచారించుకుంటే స్వామి ఆజ్ఞకోసం ఎంతకాలమైనా వేచి చూస్తాము.

‘ఇట్టి చిన్నిసాయి చిన్మయమూర్తిని’ స్వామి తమంతట తాము ‘చిన్మయమూర్తిని’ అని వెల్లడిస్తున్నా, మనము అజ్ఞానముతో స్వామి ఇట్టివారు, అట్టివారు, వారికది ఇష్టము, ఇది ఇష్టము అంటూ తెలిసీ తెలియని మాటలతో ముచ్చటించుకుంటాము. చిన్మయమూర్తి అంటే మహా మేధస్సుకుకూడ చిక్కనిది, చర్మచక్షువులతో చూడలేనిది, ఎటువంటి వర్ణనలకూ సరిపోనిది. అటువంటి చిన్మయ మూర్తిని దర్శించడమే మన మహాభాగ్యము, మన పూర్వ జన్మ సుకృతము. కాదు, కాదు, ఆ చిన్నిసాయియొక్క చల్లని అనుగ్రహమే తప్ప వేరుకాదు. ఈ చిన్నిసాయియే, ఆ

పటపత్ర సాయి. ‘ఎట్టులెరుగగలరు ఇలను మీరు’ ఇటువంటి మహామూర్తిని ఎలా తెలుసుకోగలము! భగవాన్ చూపిస్తున్న దారిలో, సంపూర్ణ శరణాగతితో, ‘నా నిర్ణయము ఏమీ లేదు స్వామీ! అంతా మీరే’ అనే దృఢ సంకల్పంతో ఉంటే స్వామి అనుగ్రహం తప్పక లభిస్తుంది. శుష్క తర్క వేదాంతములతో ఆవగింజలో అరవైలక్షోవంతు కూడ తెలుసుకోలేము భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిని.

అక్కడ యిక్కడ వెతుకులాట
ఎక్కడ ఏమిటో బ్రతుకు బాట
అన్నీ తెలుసను అల్ప మనస్సు
దైవము తెలియదు ఇదేమి తమస్సు
చూసేది చేసేది మన సొత్తు
సఫలమైతే ప్రతిభ మనది
విఫలమైతే నింద దైవానిది
హెచ్చు తగ్గు ఆలోచనల కలుషితం
మించి పెంచు విచారణ
మంచి పంచు వివరణ
అంచితమున అనంతుడు
సంచితమున సచ్చిదానందుడు P

“సతతం యోగినః”

ఈనాటి సాధకుల పరిస్థితి ఏవిధముగా ఉన్నదంటే, ధ్యానాది సమయములందు వారు యోగులుగా కనపడతారు. ఆ ధ్యాన సమయం సమాప్తమైందా, వారు తిరిగి నిత్య జీవితంలో నిరంతరం భోగంలోనే ఉంటారు. ఇది కాదు, కృష్ణుడు చెప్పినది. “సతతం యోగినః” అన్నాడు. మనము తెల్లవారుఝామున యోగి, మధ్యాహ్నం భోగి, రాత్రి రోగి...ఈవిధంగా మారుతుంటే ప్రయోజనమేమి! సర్వకాల సర్వావస్థలయందు ఏమి చేసినా, ఏమి చూసినా, ఏమి చెప్పినా, ఏది అనుభవించినా భగవద్భావంతోనే ఉండాలి. నీ కష్టములందు భగవంతుని నిందించడం, సుఖములలో వర్ణించడం స్వార్థముతో నిండిన సంకుచిత భావము. ఏ కాలములో, ఏది జరిగినా కూడా అది భగవత్ప్రసాదముగానే భావించాలి.

- బాబా

చిత్రావతీ లీలా తరంగాలు

చంద్రమౌళి రమాదేవి

“గంగా తరంగ కమనీయ జటాకలాపం” అంటూ మనం వారాణసీ పురపతి అయిన విశ్వనాథుని స్మరిస్తాము. కాశీ విశ్వేశ్వరుని స్మరించగానే గంగమ్మ తల్లి జ్ఞప్తికి రాకుండా ఉంటుందా! ‘కావేరీ రంగ రంగ’ అంటూ శ్రీరంగనాథుని దర్శించుకునేవారు కావేరీ నదిలో ఆనందంగా స్నానమాచరిస్తారు. మధుర, బృందావనం వెళ్ళిన భక్తులు యమునా నదిలో నౌకా విహారం చేస్తూ శ్రీకృష్ణుని బాల్యలీలలు కనుల ముందు కదలాడుతున్నట్లుగా పరవశించిపోతారు. విరలుని కనులారా దర్శించాలని పండరీపురం చేరుకున్న భక్తులు చంద్రభాగా నదీమతల్లి ఒడిలో కాసేపు సేదతీరకుండా ఉండగలరా! నైమిశారణ్యం ప్రాశస్త్యం విని అక్కడికి చేరినవారు గోమతీ నదిలో స్నానం చేసి, ఆ జలాలలో దీపాలను వదలి నమస్కరించుతారు కదా! ఓంకారేశ్వర జ్యోతిర్లింగాన్ని దర్శించేవారు నర్మదానదిని చూడకుండా ఉండగలరా! ‘మనవే సుమా’ అనిపించే కృష్ణా, గోదావరి జలాల గురించి వివరించనవసరం లేదు కదా! సారాంశం - ప్రతి నదీ పవిత్రమైనదనే భావన మనం కలిగి ఉంటామనేది వాస్తవం.

శ్రీకృష్ణుని బాల్యలీలలు వర్ణిస్తూ యమునా తీరాన్ని ప్రస్తావించకుండా ఎలా ఉండలేరో అలాగే శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవంలో చిత్రావతీ తీరాన్ని, అక్కడ జరిగిన అద్భుతాలని వర్ణించకుండా ఎవరైనా ఉండగలరా?! అంత ప్రాముఖ్యత సంతరించుకున్న చిత్రావతి నది అంటే ఏమిటో కరుణశ్రీగారి మాటల్లో చూద్దామా...

పాలకదలిలోన పవళించిన స్వామి
పుట్టపర్తిలోన పుట్టెనంచు
పాలకదలి పొంగి ప్రవహించె నీ చుట్టు
నిత్యశాంతిదాయి! సత్యసాయి!

సాయి భక్తులు బ్రాహ్మీ ముహూర్తములో 21 సార్లు ఓంకారం పలికిన తరువాత గానం చేసే సుప్రభాతంలో...

‘చిత్రావతీ తట విశాల సుశాంత సౌధే

తిష్ఠంతి సేవక జనాస్తవ దర్శనార్థం’

అంటూ విన్నవించుకుంటారు. ఆపైన అర్చనా కార్యక్రమంలో అష్టోత్తర శత నామావళిలో, “ఓం శ్రీసాయి చిత్రావతీ తట పుట్టపర్తి విహారిణే నమః” అంటూ స్తుతిస్తారు. ఇలా ప్రతి నిత్యం భక్తులు చిత్రావతీ తీరాన్ని భక్తిగా తలుచుకుంటారు.

జనులు దర్శించుకునే చాలా దేవాలయాలు నదీ తీరాలలోనే ఉండటం మనం గమనిస్తుంటాము. అలాగే అవతార పురుషులుకూడా తాము అవతరించటానికి నదీతీరాలనే ఎంపిక చేసుకున్నారు కదా! శ్రీరాముడు సరయా తీరాన్ని, శ్రీకృష్ణుడు యమునా తీరాన్ని, భక్తులు ‘ఓం గోదావరి తట శిరిడీవాసినే నమః’ అంటూ సాయినాథుని స్మరిస్తారు. అలాగే మన స్వామివారు చిత్రావతీ తీరాన్ని తమ అవతారోద్యమానికి అనువైన ప్రదేశంగా భావించారు కదా!

చిత్రావతీ నది మైసూరులోని నంది కొండల నడుమనుండి వెలువడుతుంది. ఆ కొండల ఆకారం శివుని వాహనమైన నందివలె అగుపించునని వాటికి నంది కొండలని పేరు వచ్చింది. నీటి సౌకర్యం నేటివలె లేని ఆ రోజుల్లో పుట్టపర్తికి చేరుకునే భక్తులని చిత్రావతి నది ఆదుకున్నది. మరి ఆ నదీమతల్లి భాగ్యమేమోకాని అవతార పురుషుని లీలలకి ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలిచింది.

చిత్రావతీ తీరం పరమ పావనమైనదనటంలో సందేహమే లేదు కదా! సాక్షాత్ పరమాత్మ మానవ రూపధారియై నడయాడిన నేల అది. ఆ తీరానికే మాట్లాడే శక్తి ఉంటే ఇంకా వెలుగుచూడని, ఏ గ్రంథాలలో చేరని

1950వ దశకంలో చిత్రావతి సైకతస్థలిపై భక్త బృంద పరివేష్టితులైన భగవాన్

ఎన్నో వివరాలు భక్తలోకానికి అందించగలిగేది కదా! స్వామివారి ప్రేమ, ఆత్మీయతలకి అది నిదర్శనాలు చెప్పగలదు. దివ్యత్వానికి పరిమితులుండవని నొక్కి వక్కాణించగలదు. స్వామివారి దివ్య గానామృతాన్ని, వారి దివ్యబోధలను విని పరవశించిందేమో! సాయికృష్ణుని చిలిపి అల్లరికి, పరుగులకి ఆనందించిందేమో! స్వామి ఏదైనా సృజించబోగా కుతూహలంగా కళ్ళు విప్పార్చి చూసేదేమో! ఆపై ఆ దివ్య సృష్టికి అచ్చెరువొందేదేమో! భగవంతుని వివిధ రూపాలు చూసి ‘ధన్యురాలినయ్యాను’ అని ఎన్నిసార్లు అనుకుందో! ఇది భావుకత కాదు. స్వామివారు నిర్ణీత పదార్థాలు కూడా భావోద్వేగాలను అనుభూతి చెందుతాయని నిరూపించలేదా! (స్వామివారి దివ్యహస్తాల మీదుగా నారాయణసేవకు వినియోగించ బడని చీరలు విలపించాయని, అందుకే అవి తడిగా ఉన్నాయని డా॥ జాన్ హిస్లాప్ కి స్వామి తెలియజేసిన ఉదంతం మనకి తెలిసినదే కదా!)

మరి ఈ రాయి కథ విందామా.

స్వామి చిత్రావతీ ఇసుక తిన్నెలపై అదే సమయంలో అలసిపోయి ప్రక్కనే ఉన్న ఒక బండరాయిపై కూర్చునేవారు. కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత పిడుగుపడి ఆ బండ రెండుగా చీలిపోయింది. ‘నా దేవదేవుడు ఇక నాపై కూర్చోలేడు కదా’ అని ఆ రాయి విలపించిందట. అప్పుడు ఆ రాతికి శ్రీవారు అభయమిచ్చారట, “ప్రశాంతి నిలయం నిర్మించేటప్పుడు మొదట నీ బండలోని రాళ్లే ఉంచుతాను, నీమీదే విశ్రమిస్తాను” అని. ఆ తీరంలోని ఆ రాయి మాత్రమేనా స్వామి కృపకి పాత్రురాలు?! అక్కడున్న చింతచెట్టు స్వామివారి దివ్య స్పర్శతో ‘కల్పవృక్షం’గా ఆరాధించబడుతున్నది కదా!

చిత్రావతీ నది స్వామివారి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణల భాగ్యం పొందింది కదా! స్వామి పాతమందిరంలో ఉండే రోజుల్లో ఒకసారి వానకాలంలో జడివాన మొదలైంది. ఆ వాన జోరుతో చిత్రావతిలో నీటిమట్టం పెరిగి పెరిగి తీరాన్ని దాటి ఊరివైపు పయనించసాగింది. ఆ ప్రవాహం రౌద్రరూపం దాల్చి

ఊరిలోకి ప్రవేశించింది. యమున శ్రీకృష్ణుని చరణ స్పర్శకై తపించినట్లు చిత్రావతి ప్రవాహము కూడా సాయికృష్ణుని చూడ ఉరుకులు, పరుగులతో రాసాగింది. ఇక మందిరంలోకి ప్రవేశించడమే తరువాయి. ఇంతలో సాయికృష్ణుడు త్వరత్వరగా బయటికేతెంచి, తమ చరణ కమలాలను ఆ నీటికి తాకించి, 'చాలు, చాలు. ఇక ముందుకు రావద్దు. వెనక్కి తిరుగు' అని ఆదేశించారు. ఇది వినగానే సాయి ప్రభువు చరణ స్పర్శతో సంతృప్తురాలైన చిత్రావతి శాంతించింది, నీటి ఉద్ధృతి తగ్గింది.

పాత మందిరం రోజులలో భక్తులు స్వామి సాన్నిధ్యాన్ని సులభంగా పొందగలిగేవారు. అయినప్పటికీ స్వామివారి వెంట ప్రతి రోజు సాయం వేళలో చిత్రావతీ తీరానికి చేరుకోవటం వారికి ఎంతో ఆనందం కలిగించే విషయం. ఆరోజులలో వారు కనులారా చూసిన కొన్ని అద్భుతాలు తెలుసుకుందామా.

ఒకరోజు స్వామి సూర్యాస్తమయం వేళ భక్తులతో చిత్రావతీ తీరం చేరుకునేలోపు మధ్యలో అంతర్ధానమైనారు. అందరూ వెదకసాగారు. ఇంతలో గుట్టపైనుండి చప్పట్ల ధ్వని వినిపించింది. గుట్టపై స్వామి కనిపించారు. "మీకు సూర్యుణ్ణి చూడాలని ఉందా?" స్వామి ప్రశ్నించారు. అందరూ అవునన్నారు. కానీ, సూర్యాస్తమయం అయిన తరువాత సూర్యుడెలా కనిపిస్తాడు? మరుక్షణంలోనే మన స్వామివెనుక సూర్యనారాయణుడు ఉదయించసాగాడు. ఆ తేజస్సు ఎంత తీవ్రంగా ఉందంటే, తట్టుకోలేక భక్తులు, "స్వామీ, చాలా వేడిగా ఉంది" అని అరిచారు. వెంటనే వేడి తీవ్రత తగ్గింది. "మీకు చంద్రుణ్ణి చూడాలని ఉందా?" మరల స్వామి ప్రశ్నించారు. ఇంతలోనే స్వామి వెనుక పూర్ణ చంద్రుడు ఉదయించసాగాడు. చంద్రుని శీతలమైన వెన్నెల సర్వత్రా వ్యాపించసాగింది. భక్తులు ఆ చల్లదనాన్ని కూడా తట్టుకోలేకపోయారు. అంతలోనే చల్లదనము తగ్గిపోయింది. ఇంతలోనే స్వామి గొంతు వినిపించింది. "నేను మీకు ఇప్పుడు మూడో కన్ను చూపించబోతున్నాను. జాగ్రత్తగా చూడండి" అందరి మనసుల్లో కుతూహలం. ఇంతలో స్వామి అదృశ్యమైనారు. కేవలం శిరస్సు మాత్రమే కనబడి, అది పూర్తి ఆకాశమంతా వ్యాపించింది. అందరూ

చూస్తుండగా స్వామి భ్రూమధ్య భాగాన ఒక చీలిక ఏర్పడి అందులోనుండి తేజస్సుతో కూడిన కిరణాలు వెలువడసాగాయి. అది తట్టుకోలేక కొందరు భక్తులు మూర్ఛపోయారు. పిల్లలు ఏడవసాగారు. అంతలో ఇదంతా మాయమై చిరునవ్వులు చిందిస్తూ స్వామి అందరి నడుమ ప్రత్యక్షమైనారు.

ఒకసారి చిత్రావతి గట్టున ఉన్న తోపులో ఒక చెట్టుకొమ్మకు పగ్గముతో ఉయ్యాల కట్టించి, దానిపై తాము కూర్చొని ఊగుతూ, "మీరంతా నన్ను గమనించండి" అని అక్కడ కూర్చున్న భక్తులతో స్వామి అన్నారు. రెప్పలార్పకుండా చూస్తున్న భక్తులకి కనిపించిన దృశ్యమేమిటి? బృందావన గోపాలుడు పుష్పాలంకృతమైన ఉయ్యాలలో ఊగుతున్న అపురూప దృశ్యం వారికి కానవచ్చింది.

ఒకరోజున సూర్యాస్తమయం అయిన తరువాత, "ఇదిగో చూడండి, నాచేతిలో బ్యాటరీ లైటు లేదు" అని చెప్పి స్వామి గుట్టమీదికి వెళ్ళారు. ఆ చీకట్లో వారికి స్వామి కనిపించడం లేదు. ఇంతలో ఉన్నట్లుండి స్వామి అంత ఎత్తయిన ప్రకాశవంతమైన గొప్ప జ్యోతి కనిపించింది. ఆ రోజున స్వామి పసుపు పచ్చని దుస్తులు ధరించియున్నారు. కానీ, ఆ జ్యోతిలో ఎర్రని దుస్తులు ధరించి ఒక రాతి బండ మీద కూర్చొని ఉన్నట్లుగా కనిపించారు. ఇలాంటి కనీ వినీ ఎరుగని అత్యద్భుత అపురూప దృశ్యాలను తిలకించినవారు ఎంత పుణ్యాత్ములో కదా!

ఇక, ఆరోజుల్లో భక్తులకి ఆనందాశ్చర్యాలు కలిగించే మరొక విషయం ఇసుకలోనుండి స్వామివారి దివ్య హస్తం బయటికి తీసే వస్తువులు. వాటిలో కొత్తదనం ఎప్పుడూ ఉండేది. దేవతా విగ్రహాలు పంచలోహంతోనో, దంతంతోనో, గంధపు చెక్కతోనో, టేకు చెక్కతోనో, వెండితోనో, మట్టితోనో చేసినవిగా ఉండేవి. మరికొందరికి రుద్రాక్ష తీసి ఇచ్చేవారు. ఒక్కటిగా, విడిగా తీసి ఇచ్చేవారు. మరికొందరికి రెండు రుద్రాక్షలు ఏకమై, పైన బంగారు తాపడంతో ఉండేది. ఇంతేగాకుండా, ఉంగరాలు, పుస్తకాలు, పతకాలు, ఫోటోలు, తాయెత్తులు వీటికి లెక్కలేదు.

చాలాసేపు కూర్చున్న తరువాత ఎవరికైనా ఆకలి వేసిందంటే, సాయి అన్నపూర్ణేశ్వరి తమ మహిమాన్వితమైన హస్తంతో ఇసుకలోనుండి వేడివేడిగా ఉండే రుచికరమైన పిండివంటలు తీసి ఇచ్చేవారు. ఘుమఘుమలాడుతూ నెయ్యి కారుతున్న మైసూరుపాకు, వడ... ఒకటేమిటి! విశేషమేమిటంటే, ఇసుకనుండి అలా వేడిగా తీస్తుంటే, నెయ్యి కారుతుంటే, మరి ఇసుక రేణువు ఒక్కటైనా దానికి అంటకపోవటం! ఆపై దాని రుచి వర్ణించలేనంత అద్భుతంగా ఉండటం! ఎంతమందైనా ఉండనీ, అందరికీ పంచుతుంటే అది అక్షయమవుతూనే ఉండేది. స్వామి ఒకసారి ఇసుకలోనుండి ఒక పెద్ద ఆపిల్ పండు సృష్టించారు. దానిని నాలుగు భాగాలుగా కోసి, అప్పుడక్కడ ఉన్న సుమారు యాభైమందికి పంచిపెట్టారు. అందరికీ పండులో నాల్గవ వంతు భాగానికి తక్కువ లేకుండా వచ్చింది. దాని రుచి, పరిమళం అరుదైనవిగా ఉన్నాయట!

ప్రశాంతి మందిర నిర్మాణం అయిన తరువాత అవతార పురుషుని దర్శనార్థమై వచ్చే భక్తుల సంఖ్య క్రమక్రమేణ పెరగసాగింది. దానితోపాటు చిత్రావతీ తీరాన స్వామి సన్నిధిలో ఆనందించే, మైమరచే అవకాశాలు భక్తులకి క్రమక్రమేణా తగ్గుతూ చివరికి అరుదైనాయి.

నేడు స్వామి భౌతికంగా మన మధ్య లేరు. అయినా 'లేరు' అనే మాట ఏ భక్తుని మనసుకూడా అనదు, వినదు. 'సాయి భాగవతం' స్వామి చూపించిన లీలలు, మహిమలు, అద్భుతాలతో నిండి తొణికిసలాడుతూనే ఉంటుంది. నేడుకూడా స్వామివారి దివ్య లీలలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఫోటోలనుండి విభూతి రావటం, అమృతం స్రవించటమేమిటి! స్వామి 'నేను మీవెంట, జంట ఉన్నాను' అని తమ ఉనికిని తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు. పుట్టపర్తిలోని అణువణువూ స్వామి కథలని వివరించడానికి ఉత్సాహ పడుతూ, "ఇక్కడ స్వామి ఉండేవారు, ఉన్నారు, ఉంటారు" అని నొక్కి వక్కాణిస్తుంది. అందుకే 'పుట్టపర్తిలో మట్టి సోకినా పునర్జన్మమే లేదన్నా' అంటారు.

మరి స్వామివారి పాదస్పర్శతో పునీతమైన చిత్రావతీ తీరం, స్వామివారి బాల్య లీలలని భద్రంగా అమూల్యమైన పెన్నిధిలా తన దగ్గర దాచుకున్న తీరం భక్తులకి వందనీయమైనదే కదా! ఆ స్మృతులు మన స్మృతిపథంలో కదలాడాలని, అవి మరుగునపడలేనివని, వాటిని గౌరవించాలని భక్తులు ఈనాడు ప్రతి గురువారం చిత్రావతీ తీరంలో నామస్మరణ చేసి, మంగళ హారతి ఇవ్వటం ఎంతో సముచితం, ఆనందకరమైన విషయం కదా! P

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in, Ph.: 08555-287256, Fax: 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Department of Dietary: Post of Dietary Technician

Qualification: B.Sc. (Home Science / Food and Nutrition)

Desirable experience in the line / preferably in a large teaching hospital.

Junior Consultant / Senior Resident in the Department of Obstetrics & Gynaecology – Preferably Regular Basis / Contract basis for period of one year or so)

Qualification: M.B.B.S. + MD / D.G.O. + relevant experience in the Department of OBGY

Scale of Pay: Junior Consultant: Gross Pay Rs 71,915 /- , Senior Resident (with PG Degree) Gross pay Rs 48,165 /- , Senior Resident (with Diploma) Gross pay Rs 39,900/-

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph immediately.

– Medical Superintendent

“యజ్ఞోవై విష్ణుః”

ప్రా॥ జి.ఎన్. మూర్తి

భారతదేశము వేదభూమిగా, కర్మభూమిగా, ధర్మ భూమిగా, పుణ్యభూమిగా ఆరాధించబడుతోంది. మానవ కళ్యాణానికి, మనో వికాసానికి వేదనాదం నిత్యానందంగా భాసిల్లుతుంది. భారతదేశమందు జననమొంది, భరతమాత ధర్మ భాగ్యంబు కాపాడటానికి ఎందరో వేదపండితులు, ఘనాపాఠీలు నిరంతర కృషి చేశారు. అటువంటి సుప్రసిద్ధ వేద పండితులలో బిరుదైనవారు, అరుదైనవారు బ్రహ్మశ్రీ ఉప్పలూరి గణపతి శాస్త్రిగారు. శ్రీ శాస్త్రిగారు 16.12.1888న కాకినాడలో వేదవిద్వాత్ వంశంలో జన్మించారు. వీరిని అనేక బిరుదులు, పురస్కారాలు వరించి వాటి ప్రాశస్త్యాన్ని పెంచుకున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం కూడా వారిని ‘పద్మభూషణ్’ బిరుదుతో సత్కరించి వేదవిద్యా ప్రాధాన్యతను ప్రదర్శించుకుంది.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు 1962లో రాజమహేంద్రవరంలో వేదపండితుల్ని పిలిపించి సభను ఏర్పాటు చేశారు. ‘ఆమ్నాయార్థ వాచస్పతి’ ఉప్పలూరి గణపతి శాస్త్రిగారు, ప్రసిద్ధ జ్యోతిష శాస్త్రవేత్త కుప్పా శివరామ బైరాగి శాస్త్రిగారు, ప్రఖ్యాత వేద ఉపనిషత్ విద్వాంసులు రేమెళ్ళ సూర్యప్రకాశ శాస్త్రిగారు, రాణి నరసింహశాస్త్రిగారు, కొల్లూరి సోమశేఖర శాస్త్రిగారు, వారణాసి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు, బులుసు అప్పన్న శాస్త్రిగారు, లంకా సీతారామ శాస్త్రిగారు, కూచి వీరభద్రంగారు, కల్లూరి వీరభద్ర శాస్త్రిగారు ప్రభృతులు నాటి సభను అలంకరించిన ఉద్గ్రంథులు.

వీరందరూ భగవాన్ 1962 దసరా సందర్భంగా నిర్వహించిన వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు. ప్రతి రోజు యజ్ఞానంతరం వేద పండితుల ఉపన్యాసాలు, తర్వాత స్వామి సందేశం ఉండేవి. స్వామి సాక్షాత్తు వేద పురుషులని, అనంతమైన వేదపరిజ్ఞానం వారికి కరతలామలకమని వేదపండితులకు అర్థమైంది.

ఆ సందర్భమున గణపతి శాస్త్రిగారు “భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా” అనే దివ్యనామముయొక్క అర్థమును వేదశాస్త్రముల ఆధారముగా చక్కగా విశదీకరించారు. ‘భ’ (భర్గ - హర) ‘గ’ (గరుడవాహన - విష్ణు) ‘వాన్’ (బ్రహ్మ) భగవాన్ : త్రిమూర్తిస్వరూపుడు; సత్య (త్రికాలాబాధిత త్రిగుణాతీత తత్త్వము) శాయి (దానిలో సుప్రతిష్ఠితుడయిన సగుణ స్వరూపుడు) అని తెలియపరచారు. బాబా అంటే అత్యంత ప్రియమైనవాడు అనికూడ తెలిపారు.

“శ్రీ భగవానుల అవ్యాజ కృపా విశేషముచేత ఈ మహాక్రతువునందలి కార్యక్రమములో పాల్గొనగలుగు మహాభాగ్యము నాకు కలుగుటవలన ధన్యుడనైతిని. ఇచటికి వచ్చుటకు పూర్వము ఈ పుట్టపర్తి స్వామి మహాత్మ్యము కర్ణాకర్ణికగ వింటిని. ఈ యజ్ఞ నెపమున శ్రీ భగవానుడు నన్నును, ఈ పండిత మహాశయులను పిలిపించి, తమ సందర్శన, సంస్కర్శన, సంభాషణాదులచే ఇంతకుపూర్వం మా మనస్సులను ఆవరించిన శంకలను, సందేహములను పారద్రోలి, మా కన్నులను తెరిపించి కృతార్థులను జేసినారు. సుమారు యాభై సంవత్సరముల నుండి అనేకచోట్ల జరిగిన యజ్ఞముల నెన్నింటినో సందర్శించియున్నానుకానీ, శ్రీ భగవానుడు సంకల్పించిన ఈ మహాయజ్ఞమువంటిదానిని ఎచ్చటనూ కనీ వినీ ఎఱుగను. ఇందులకు కారణము వేదస్వరూపుడైన శ్రీ భగవానుడు విశ్వకళ్యాణార్థము తానే యజమానియై, నిమిత్తమాత్రము అస్మదాదులను పెట్టుకొని శ్రీ వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞ మహోత్సవమును నాటకము నాడించుటయే! “వేదాంతకృద్వేద విదేవచాహం” అను గీతాప్రమాణము ననుసరించి సర్వ వేదార్థములను, వేద రహస్యములను క్షుణ్ణముగా తెలిసిన శ్రీ సత్యసాయి భగవానునికి ఇది ఒక ఘనకార్యము కాదు. “యజ్ఞోవై విష్ణుః” అను వేద ప్రమాణము ననుసరించి ఈ

మహాపురుషునికి ఇట్టివి నైజక్రీడలే! సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు అగు ఈ మహాపురుషునిచే లోక కళ్యాణార్థము ప్రారంభించబడిన ఈ మహా క్రతువునకు 'వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము' అని నామకరణము చేయుట ఈ మహాక్రతువు విశిష్టతను, విలక్షణతను సూచించుచున్నది" అని ఉద్ఘాటించారు.

యజ్ఞం ఆఖరి రోజున స్వామివారు గణపతి శాస్త్రిగారికి తమ దివ్యాశీస్సుల నందిస్తూ, "శాస్త్రి! వేదాధ్యయనంతో జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకున్న నీకు నేను ప్రత్యేకంగా ఏమివ్వగలవాడను?!" అని పలికి ఒక ఎర్రని కాశ్మీరు శాలువా కప్పి వారిని ఘనంగా సత్కరించారు.

1965 సం॥లో స్వామి రాజమండ్రి విచ్చేసినప్పుడు 'రుద్రయాగం' ఏర్పాటు చేసి పండిత సభ నిర్వహించారు. ఈ సభలో కూడా బ్రహ్మశ్రీ ఉప్పులూరి గణపతి శాస్త్రిగారు పాల్గొన్నారు.

ఒకసారి భగవాన్ నవరత్నాల హారం సృష్టించి గణపతి శాస్త్రిగారి మెడలో వేస్తూ, అది ఎప్పుడూ ఆయన మెడలోనే ఉండాలని, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ బయటికి తీయకూడదని ఆదేశించారు. ఒకరోజున శాస్త్రిగారు స్నానానికి వెళుతూ గట్టుమీద హారాన్ని పెట్టి వెళ్ళారు. ఆయన తిరిగి వచ్చి చూసేసరికి హారం కనిపించలేదు! తరువాత స్వామిదగ్గరకు వచ్చినప్పుడు స్వామి నవ్వుతూ హారంగురించి అడగగా శాస్త్రిగారు జరిగింది చెప్పారు. "నేను ముందే చెప్పాను కదా" అంటూ స్వామి చిరునవ్వుతో అదే హారాన్ని సృష్టించి శాస్త్రిగారికి ఇచ్చారు.

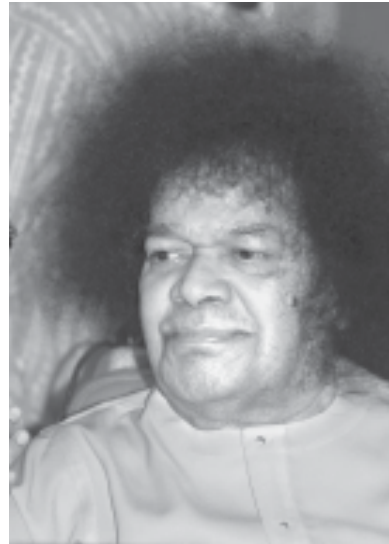
గణపతి శాస్త్రిగారు వేద ప్రమాణాల ననుసరించి భగవాన్ బాబావారిని ప్రత్యక్ష పరమాత్మగా విశ్వసించి, వారి దివ్యానుగ్రహాన్ని సంపూర్ణంగా పొందిన ధన్యజీవి. 17.7.1989న నూట ఒకటవ యేట వారు స్వామిలో ఐక్యమైనారు. P

“పండితాః సమదర్శినః

ఒకసారి ఒక పండితుడు బుద్ధుని కీర్తిప్రతిష్ఠలకు అసూయ చెంది, తన శాస్త్ర పాండిత్యంతో అతనిని వశపరచుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, “బుద్ధా! నువ్వు నన్ను జయించినట్లయితే నేను నా మూడు వేలమంది శిష్యులతో బౌద్ధమతమును స్వీకరించి నీకు పాదాక్రాంతుడనవుతాను. అలాగే, నీవు ఓడిపోయినట్లయితే నాకు పాదాక్రాంతుడవై నీ ప్రబోధలకు స్వస్తి చెప్పాలి” అని సవాలు చేశాడు.

అప్పుడు బుద్ధుడు శాంతవచనములతో, “పండితాః సమదర్శినః అన్నారు వేదాంతాలు. నిజమైన పండితుడు సద్బోధలయందు సమత్వమును పాటిస్తూ గౌరవించాలి. నీ శాస్త్ర జ్ఞానంతో ఇంత అహంకారం పెంచుకున్న నీవు పండితుడవు కావు.

నీతో వాదించి జయించాలన్న హీనమైన కోరికకాని, అవసరంకాని నాకు లేవు” అని అతడి సవాలుని తిరస్కరించేడు. అంతేకాదు. జీవిత పరమావధిని తెలిపే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం సంపాదించే సాధనలో ప్రవేశించమని ఆ పండితుడికి బుద్ధి చెప్పేడు.

- బాబా

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 30వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆరోజు కొడైకెనాల్‌లో రసరమ్యమైన తులసీదాస్ చరిత్ర తెలిపేరు భగవాన్. సాయంకాలం ప్రసంగం, భజన సమాప్తమైనవి. ఇక మేమందరం హాలులో కూర్చున్నాం. స్వామి మా అందరిమధ్య ఆసీనులై చెప్పనారంభించారు:

“ఎప్పుడు చూసినా తులసీచెట్లమధ్య సంచరిస్తూండే వాడు. స్ఫురద్రూపి. పరధ్యానంగా కనబడేవాడు. నిరంతరం భగవచ్చింతనలోనే గడిపేవాడు. కొంతకాలం ఇతనిని గమనిస్తూ ఉండిన దంపతులు చేరదీసి తులసీదాస్ అని పేరుపెట్టి పెంచి పెద్దవాడిని చేశారు.

తులసీదాస్ ఎంతో ఆధ్యాత్మికంగా కాలం గడిపాడు. తల్లిదండ్రులు విద్యాబుద్ధులు నేర్పించారు. తులసీదాస్‌కు యుక్తవయస్సు వచ్చింది. అనుకూలవతిని ఎంపిక చేసి వివాహం గావించారు. అప్పటినుండి తులసీదాస్ జీవితంలో పెనుమార్పు వచ్చింది. పరమ లౌకికునికంటే దిగజారిపోయాడు. సంసారమే ప్రధానమనుకున్నాడు. అతనిలో పారమార్థిక చింతన తరిగింది. భౌతిక ప్రపంచం అతనిని ఆకర్షించింది. ఇంద్రియాధీనుడైనాడు. ఇరుగుపొరుగువారికి అతనిలో వచ్చిన మార్పు ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

కొంతకాలానికి భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళవలసివచ్చింది. తులసీదాస్ ఈ వియోగాన్ని భరించలేకపోయాడు. భార్యను చేరుకోవాలని ఆరాటపడసాగాడు. అమె వెళ్ళిన కొన్ని దినాలకే తానుకూడా అత్తవారింటికి ప్రయాణమైనాడు.

ప్రకృతి మాయలచే బంధింపబడుటచే

నేనె బ్రహ్మంబను ఎఱుక చెదరె

పంచేంద్రియములచే వంచింపబడుటచే

జీవుడే దేవుడను తెలివి పోయె

మమతాద్యహంకార మాయలో పడుటచే

ఏకత్వ భావంబు లేకపోయె

దేహాభిమానంపు మోహాన బడుటచే

ఆత్మ దర్శనముపై ఆశ తొలగె.....

ఇదీ తులసీదాస్ ప్రస్తుత స్థితి. మార్గమధ్యంలో కుండపోతగా వర్షం ప్రారంభమైంది. అయినా సరే ముందుకు సాగాడు. మధ్యలో నది దాటవలసి ఉన్నది. ఉరుములు, మెరుపులతో హోరున వర్షం కురుస్తున్నది. నది ఉప్పొంగి ఉధృతంగా ప్రవహిస్తున్నది. తులసీదాసు లెక్కచేయలేదు. ప్రాణాన్ని పణంగా పెట్టి నదిలో దూకి ఈదుకుంటూ అవలి ఒడ్డుకు చేరుకున్నాడు.

కారణమున గల్గు ఘన మోహ బంధంబు

మోహమందు పెరుగు మూర్ఖ బుద్ధి

మూర్ఖ బుద్ధియందు మురియును కర్మంబు

కర్మ ఫలమువలన కలుగు జన్మ

తను ఏమి చేస్తున్నాడో తెలియకున్నాడు. విచక్షణ పూర్తిగా నశించింది. చిన్నతనంలో తాను నేర్చిన వేద పాఠములన్నీ ఎటు పోయినాయో తెలియదు. వేదములు నేర్చినది ఇదేనా! ఇది విజ్ఞతయేనా! నది తీవ్రంగా పొంగి ప్రవహిస్తున్న తరుణంలో ఈ సాహసం అవసరమా! ఏమాత్రం ఇంగిత జ్ఞానం లేకుండా భార్యా వ్యామోహితుడై బుద్ధిహీనుడై ప్రవర్తింపసాగాడు.

వేదములు చెప్పునట్టిదె విహిత కర్మ

చెప్పబడనట్టిదెల్ల నిషిద్ధ కర్మ

విధి నిషిద్ధమెవ్వారు విస్మరింతు

వాని పాపాత్ముడని వేరు పలుకనగునె

ఈప్రకారం విచక్షణ జ్ఞానం కోల్పోయి పాపాత్ముడుగా మారిపోయాడు తులసీదాసు.

అర్ధరాత్రి వేళ అత్తవారింటికి చేరుకున్నాడు. ఇంట్లోని వారికి నిద్రాభంగం కలుగకుండా పై అంతస్తులో ఉన్న భార్య గదికి చేరుకోవాలనుకున్నాడు. పైనుండి ఒక పెద్ద 'త్రాడు' వ్రేలాడుతూ కనిపించింది. దాని సహాయంతో ఎగత్రాకి పైకి చేరుకున్నాడు.

నిజానికి అది తాడు కాదు, ఒక పెద్ద నాగుపాము. కాని, భార్యవ్యామోహంలో పడ్డ తులసీదాసుకు ఈవిషయం గమనికకు రాలేదు.

ఆ 'త్రాడు' సహాయంతో కిటికీగుండా లోపలికి ప్రవేశించాడు. వర్షంలో తడిసి ముద్దయిపోయి చలికి వణికిపోతూ లోపలికి వస్తున్న భర్తను చూసి భార్య నిర్ఘాంతపోయి నిశ్చేష్టురాలైంది.

భార్య తనను ఎంతో ప్రేమతో పలకరిస్తుందనుకున్న తులసీదాసుకు ఆశాభంగం ఎదురైంది. ఆమె విజ్ఞురాలు. విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన సుజ్ఞానములు కలిగిన సుగుణవతి. విచక్షణారహితంగా ప్రవర్తించిన భర్తకి చక్కని హితబోధ చేసి అతని జీవితాన్ని గొప్ప మలుపు తిప్పింది. ఎంత సందర్భోచితంగా అతనిలో వైరాగ్యం కలిగేటట్లు బోధించిందో గమనించండి:

“ఈ శరీరంకోసం ఇంతగా తాపత్రయపడటం భావ్యమా? సమంజసమా? ఇట్టి అనుచితమైన ప్రవర్తన మీకు, మీ వంశానికి తగునా? ఇంట్లోనివారు ఏమనుకుంటారో అన్న ఆలోచన కూడా లేదా? ఎంత దురదృష్టము! ఈ ప్రవర్తనవల్ల ఎంత అపకీర్తి పాలవుతారో గమనించారా? ఈ శరీరం ఎలాంటిది?

తొమ్మిది చిల్లుల తోలుతిత్తియెకాని

కాంతి కలిగిన వజ్రఘటం కాదు

నిమిష నిమిషమునకు నీచులూరునెగాని

పుసుగు జవ్వాదీలు పుట్టబోవు

పాంచ భౌతికము దుర్బలమైన కాయంబు

ఎప్పుడో కాలక తప్పదెందు

శత వర్షముల దాక మితము చెప్పిరిగాని

నమ్మరాదామాట నెమ్మనమున

బాల్యమందో మంచి ప్రాయమందో

ముదిమియందో లేక ముసలియందో

ఊరనో అడవిలో ఉదక మధ్యంబునో

ఎక్కడో విడిచేది ఎఱుక లేదు

మరణమే నిశ్చయమ్మది మానవునకు

బుద్ధిమంతుడై తన దేహమున్నయపుడె

తన్ను తా తెలియుట ధర్మతత్త్వమరయ

ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట

ఈవిధంగా తేటతెల్లమగునట్లు బోధించింది ఆ మహా ఇల్లాలు. తులసీదాసుకి దిమ్మ తిరిగిపోయింది. భ్రమ తొలగింది. గతి తప్పిన తన స్థితి గమనికలోకి వచ్చింది. మారుమాటాడకుండా వెనుతిరిగాడు. అయితే, ఇంటి ముఖం పట్టలేదు. సంపూర్ణ వైరాగ్యమును పొందినాడు. భగవద్ధ్యానంతో, భగవచ్చింతనతో కాలం గడుపుతూ వచ్చాడు” అంటూ ఆనాటి ప్రసంగం ముగించారు, భగవాన్.

G

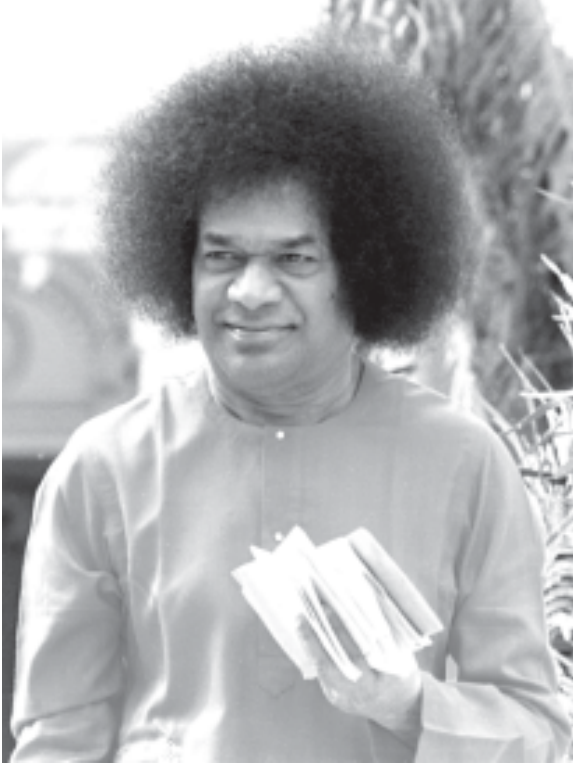
ఉదయం టిఫిన్లకు సిద్ధంగా కూర్చున్నాం అందరం. స్వామి ఇంకా రాలేదు. అందరూ వచ్చిన తరువాత కొంత ఆలస్యంగా వచ్చారు.

“పైన ఒక స్టూడెంటుకి జ్వరం వచ్చింది. నేను అతనికి పారిడ్డి (జావలాంటిది) కలిపి తినిపించి వస్తున్నాను. ఫరవాలేదు. తగ్గిపోతుంది. ఇక మీరు ప్రారంభించండి” అన్నారు స్వామి.

అందరం కలిసి ఉన్నా మా గమనికలోకి రానిది స్వామి దృష్టికి వచ్చింది. తామే స్వయంగా కలిపి పిల్లవాని దగ్గరకి వెళ్లి జావ త్రాగించడం కన్నతల్లి ప్రేమను సైతం మరిపిస్తుంది.

ఇలాంటి తల్లి ప్రేమను మరో సందర్భంలోనూ గమనించాను. అది బృందావనం. సందర్భం దీపావళి. చాలామంది సెలవులకని ఇళ్ళకు వెళ్ళేరు. కొందరు విద్యార్థులు మాత్రం సెలవులు స్వామి సన్నిధిలో గడపాలని ఉండిపోయారు.

స్వామి ఆరోజు ఉదయం భక్తులకు దర్శనం ప్రసాదించి ముద్దుముద్దుగా నడుచుకుంటూ, ఒక చేత్తో

ఉత్తరాలు పట్టుకుని, వేరొక చేత్తో గాలి తాకిడికి ఎగిసే ముంగురులను సవరించుకుంటూ హాల్లోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. చుట్టూ పిల్లలు కూర్చున్నారు. పిల్లలలో ఒకరిని చూస్తూ స్వామి, “ఈ ఉత్తరాల కట్టలోంచి నీ చేతికి వచ్చిన ఉత్తరం తీయి. అందులో ఏముంటే అది తీసుకో. పాము అయినా సరే” అంటూ నవ్వేశారు.

మళ్ళీ “నేను పాము ఉంచుతానా? నో, నో. ఇందులోంచి ఏదో ఒక కవరు తీసి ఓపెన్ చేసి అందులో ఏముంటే అది తీసుకో అంటున్నానంతే” అన్నారు.

ఆ కుర్రవాడు తన చేతికి వచ్చిన ఒక కవరు తీసి ఓపెన్ చేశాడు. అందులో 500 రూపాయల నోటున్నది.

“తీసుకో” అన్నారు స్వామి.

అప్పుడు అక్కడున్నవారికి అసలు విషయం చెప్పారు. “ఈ పిల్లవానికి ఇంటినుండి మనీ ఆర్డరు రాలేదు. ఎవరినీ అడుగదు. అందుకని నేనే ఇచ్చాను. వాళ్ళ నాన్నని 500 రూపాయలు పంపించమన్నాడు. అందుకని అంతే

ఇచ్చాను” అంటూ ఆ పిల్లవానివైపు తిరిగి, “మీ నాన్నని ఇంకా ఎక్కువ పంపించమని అడిగి ఉండాల్సిందిరా” అన్నారు నవ్వుతూ.

మేము ఆశ్చర్యానందాలలో మునిగిపోయాము. ఇప్పుడా పిల్లవాడు మైసూరులో ఉన్నతోద్యోగి.

వేయి తల్లుల ప్రేమ అంటారే, అదే సాయి ప్రేమ. ఒక తల్లి ప్రేమ కూడా అర్థం చేసుకోలేని మనము వేయి తల్లుల ప్రేమను ఏరీతిగా అర్థం చేసుకోగలము! ప్రేమ అంచనాలకు అందదు. దానిని కొలవడానికి కొలమానాలు లేవు. షరతులు, హద్దులు ప్రేమకు ఉండవు. అదే సాయి ప్రేమ.

ఆ సాయంకాలం ఇద్దరు ప్రసంగించారు. స్వామి పిల్లలతో సంభాషిస్తున్నారు. అకస్మాత్తుగా హస్తచాలనంతో చెవి రింగులు సృష్టించి ఒక విద్యార్థికి ఇచ్చారు. నాకు నమ్మబుద్ధి కాలేదు. మగపిల్లవాడికి చెవి రింగులేమిటి?! అవి చాలా ముచ్చటగా ఉన్నాయి. ముత్యాలు, రంగుల రాళ్ళు, బంగారు తీగలతో మంచి డిజైను. అయినా వాటిని మగపిల్లాడేం చేసుకుంటాడు?! మరుసటిరోజున అదే కుర్రాడికి మరొక జత చెవి రింగులు ఇచ్చారు. ఆ పిల్లాడి మాట, ఇతరుల మాట ఎలా ఉన్నా నాకు మాత్రం కదుపు మండిపోయింది. ఒక జత నా ముఖాన పడేయచ్చు కదా! ఆడపిల్లలు కలవాడిని. ఈ మగపిల్లాడేం చేసుకుంటాడు రెండు జతలు అనుకున్నాను.

స్వామి సంభాషిస్తూ ఉండగా నేను ట్రాన్స్లేట్ చేయవారంభించాను. “స్వామి ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా, చేయించినా అంతరార్థము ఉంటుంది. అది మీకందరికీ అర్థమయ్యేది కాదు. ఇదేమి, స్వామి ఇలా చేస్తున్నారే అని మీరనుకోవచ్చు. మన కాలేజీ పిల్లలలో ఒకడు నిత్యం దూరంగా కూర్చుంటూ కన్నీరు కార్చేటటువంటివాడు. దీనంగా, దిగులుగా కనిపించేవాడు. తోటి పిల్లలతో కలిసేవాడు కాదు.

ఒక దినము నేను వానిని పిలిచి విచారించాను. తన తల్లి మరణించిందనీ, చెల్లెల్ని పట్టించుకోకుండా తండ్రి సంచరిస్తున్నాడని కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతమై చెప్పినాడు. “నీ తండ్రిని రమ్మను. నేను మాట్లాడుతాను” అన్నాను.

అప్రకారమే ఆయన వచ్చాడు. ఆయనకి బుద్ధి చెప్పి, “అంతా నేను చూసుకుంటాను. నీవు బాధ్యతగా మసలుకో” అని హెచ్చరించాను. ఆ పిల్లవాడే మీరు చూస్తున్న ఈ అబ్బాయి. ఇతనికి ఇద్దరు సిస్టర్స్ ఉన్నారు. వాళ్ళకి తల్లి చెవి రింగులు చేయించాలని ఆశించింది. ఆమె ఇప్పుడు లేదు, రాలేదు. నేనే ఆ పిల్లవానికి తల్లి బాధ్యత వహించి, అతని ఇద్దరు చెల్లెళ్ళకు ఈ రింగ్స్ ఇచ్చి, మరణించిన తల్లి కోరిక తీర్చాను” అన్నారు, బాబా.

అక్కడున్న మా అందరి కళ్ళు చెమ్మగిల్లినవి. స్వామి ప్రేమ అనంతము, అసమానము, అద్వితీయము.

ఇప్పుడా స్టూడెంటు దుబాయ్ లో భార్యాబిడ్డలతో ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాడు.

ఈ కోవకు చెందిన మరొక ఉదంతం చెప్తాను. ఓరోజు నన్ను పిలిచి ఇరవై లక్షల రూపాయల చెక్కు రాయ మన్నారు. స్వామి స్వయంగా సంతకం చేయనున్నా రన్నమాట. నా అవస్థ చూడండిక! ఒకట్లు, పదులు, వందలు... అనుకుంటూ సున్నాలు చేరుస్తున్నాను.

“లక్షకి ఎన్ని సున్నాలో తెలియదా? ఏమి ప్రొఫెసర్ వయ్యా సువ్వు!” అన్నారు, భగవాన్.

అక్కడున్నవారు ఒకటే నవ్వు.

“స్వామీ, కాలేజీ ప్రొఫెసర్లం. మాకు లక్షలతో పనియేమి! వందలు, వేలతో సరిపోతుంది. అందుకే తడబడుతున్నాను” అన్నారు.

ఇంతకీ ఆ చెక్కు ఎవరికిచ్చారనుకున్నారా? బెంగళూరు వైద్య కళాశాలలో చేర్పించటానికి ఒక స్టూడెంటు కిచ్చారు స్వామి. ఆ పిల్లవాడు డాక్టరు కావాలని మరణించిన అతని తల్లి కోరికట. అతను ఇప్పుడు మలేషియాలో ఉన్నాడు. ఏదో సాధారణ స్వల్ప విషయం కింద స్వామి ఇంత పెద్ద మొత్తాన్ని అలవోకగా ఇవ్వటం జరిగింది. ఇవన్నీ కళ్ళముందు జరిగినవే వ్రాస్తున్నాను సుమండీ!

ప్రేమకు ఆర్భాటం లేదు, ప్రేమకు ప్రచారం లేదు, ప్యూర్ లవ్ అంటే ఇదే! ఎవరైనా పొరపాటున స్వామికి థ్యాంక్స్ చెబితే, “ఐ యామ్ నాట్ ఎ థర్డ్ పార్టీ. మీ అమ్మకి, నాన్నకి థ్యాంక్స్ చెబుతావా? నీవు నావాడివి” అంటారు స్వామి.

తల్లికన్న మిగుల దైవమే దగ్గర
సన్నిహితుడు తండ్రికన్న చాల
అట్టి దైవమును మరువ అబ్బును పాపంబు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట

ఒక సందర్భంలో స్వామి ప్రసంగిస్తూ ఇలా అన్నారు, “తండ్రి ప్రధానమా, దైవము ప్రధానమా, అన్న ప్రశ్న ఉదయించినప్పుడు ప్రహ్లాదుడు దైవాన్ని కోరుకుని, తండ్రి హిరణ్యకశిపుడు ఎన్ని కష్టాలు పెట్టినా భగవద్భక్తితో భరించాడు. తల్లి ముఖ్యమా, దైవమా అన్న ప్రశ్న భరతునికి వచ్చినప్పుడు తల్లియైన కైకను కాదన్నాడు; దైవమైన రాముణ్ణి కోరుకున్నాడు. అన్న ముఖ్యమా, దైవమా అన్న మీమాంస వచ్చినప్పుడు విభీషణుడు అన్నయైన రావణుని కాదని రాముని శరణుజొచ్చినాడు.

వివాహమునకు ఏమాత్రము అంగీకరించలేదు మీరా. కానీ, రాణా ఆమెను చూసి వివాహమాడాలనుకున్నాడు. విధి లేక మీరా ఒక షరతు పెట్టింది. కృష్ణ మందిరం నిర్మించాలని కోరింది. ఆప్రకారం రాణా ఆమెకొరకు ఒక కృష్ణ మందిరం నిర్మించాడు. మీరా నిరంతరం కృష్ణ మందిరంలో, కృష్ణ గానామృతంలో మునిగిపోయేది. ఆమెకు పాలలో విషం కలిపి ఇచ్చినా కృష్ణ నామ ప్రభావంచేత ఆ విషం కూడా అమృతంగా మారిపోయింది. భర్త ప్రధానమా, కృష్ణుడా అన్న ప్రశ్న ఉదయించినప్పుడు మీరా కృష్ణుడే ప్రధానమనుకున్నది.

నిలువ నీడ లేని బ్రతుకు

నీకొరకని మోయుదాన కృష్ణా!

నిలువదురా నా మనసు నీ నగవులు దూరమైన

కలలోనైన కనులకు... కానగరారా కృష్ణా!

నిన్ను విడిచి నిలువలేనురా... కానగరారా కృష్ణా!

కనుపాపపు మాటకు, పసిపాపపు మనసుకు

నిను విడచి అర నిమిషము నిలువగలేరా

కృష్ణా! కానగరారా!

అట్టి అనన్య భక్తి మీరాది. క్షణక్షణం కణకణం కృష్ణ నామంతో నింపుకున్నది. ఇటువంటి మహాభక్తుల చరిత్రలు మీరు తెలుసుకోవటం అత్యవసరం, అంటూ ఆనాటి ప్రసంగం ముగించారు, భగవాన్.

(సశేషం)

రక్షణకొరకు అన్ని ఇళ్ళూ ఖాళీ చేసేయమని ఆజ్ఞలు జారీ చేశారు.

ఆ సమయంలో సాయి సంస్థల సేవకార్యక్రమాలు పర్యవేక్షించడానికి పర్యటనకి తప్పనిసరిగా వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అందరి తరపున సాయి భగవానుని ప్రార్థించి గృహరక్షణ భారం వారికి అప్పజెప్పి బయల్దేరి వెళ్ళేను. ఆందోళనతో, ప్రార్థన నిండిన హృదయంతో నెల్లాళ్ళ తరువాత తిరిగి వచ్చేను. ఆ కొండ అన్ని భాగాలలోనూ భూమి బీటలు తీసింది. మా ఇళ్ళున్న భూభాగం మాత్రం ఒక్క అంగుళం కూడా కదలకుండా స్థిరంగా ఉంది. ఇళ్ళు ఖాళీ చేయని మా మొండివైఖరికి సైంటిస్టులు నిర్భాంత పోయేరు. నేను మాత్రం ఆశ్చర్యపోలేదు. నేను పర్యటనకు వెళ్ళేముందు అన్ని ఇళ్ళవారికీ సముద్ర ముఖంగా గోడలకు తగిలించమని బాబా ఫోటోలు పంచిపెట్టేను. ఇప్పటికీ మా ఇళ్ళు స్థిరంగానే ఉన్నాయి.”

“తలుచుకుంటేనే నాకు తెలుస్తుంది”

ఊటీనుండి తిరిగి వస్తుండగా భగవాన్ తో కార్లో ప్రయాణం చేస్తున్న ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ బషీరుద్దీన్, “స్వామీ! మీ బెంగళూరు ఎడ్రెస్ కుకాని, పుట్టపర్తి ఎడ్రెస్ కుకాని ఉత్తరమో, టెలిగ్రామో పంపిస్తే, ఆ సమయంలో మీరు బొంబాయిలోనో, ఢిల్లీలోనో, మరో ఊర్లోనో ఉంటే, మీకా టెలిగ్రామ్ కాని, ఉత్తరంకాని అక్కడకు ‘రీడైరెక్టు’ చేయబడుతుందా?” అని అడిగేడు.

“ఉత్తరంకాని, టెలిగ్రామ్ కాని కార్బన్ కాపీయే. దానిలోని అంశము నిష్పటము, విశ్వాస భరితము అయితే అవి వ్రాసే ముందే నాకు చేరతాయి, అవి అందనక్కర్లేదు” అని స్వామి సమాధానమిచ్చేరు.

ప్రసాదం అక్షయం

కేలిఫోర్నియాలోని ‘మూవ్ మెంట్’ అనే ఒక దిన పత్రికలో డెనిస్ ఎవర్సోల్ దక్షిణ భారతదేశంలోని ఒక సాయి మందిరంలో తాను చూసిన విచిత్రాన్ని ఈవిధంగా వ్రాసింది: “బాబా చిత్రమున్న రెండు ఎనామిల్ పతకాలను ఒక పాత్రలో ఉంచగా, వాటినుండి నిరంతరం సుగంధ

భరితం, మధురం అయిన అమృతం అని పిలువబడే ద్రవం స్రవిస్తుంది. కావాలన్న భక్తులందరికీ చిన్నచిన్న సీసాలలో ఇస్తారు. అలాగే అక్కడ బాబా ఫోటోలనుండి విభూతి ధారాళంగా రాలుతూ ఉంటుంది. దానినికూడా కాగితాలలో పొట్లము కట్టి ఇస్తారు. నేను కొన్ని గంటలు అక్కడ ఉండి ఆ రెండూ నిశ్చయంగా అక్షయం అవ్వటం గమనించేను. వాటిని పవిత్ర సాయి ప్రసాదములుగా భక్తులు కొనిపోతూ ఉంటారు.”

అఖండ జ్ఞాన స్వరూప దర్శనం

సర్వజ్ఞులైన భగవాన్ యొక్క దివ్య సాహిత్య ప్రక్రియ గురించి కస్తూరిగారు తమ అనుభవాన్ని ఈవిధంగా విశదపరిచేరు:

“ఆరోజుల్లో స్వామి ఉపనిషత్తులగురించి ‘సనాతన సారథి’లో వ్రాస్తున్నారు. ప్రతి నెల 16వ తేదీన సనాతన సారథి పోస్టు కావాలి. స్వామి గదిలో ఏవిధమైన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలూ ఉండవు. ప్రతి నెల ఏ అంశంమీద స్వామి వ్యాసం వ్రాస్తారో అప్పటికప్పుడే నిర్ణయించి వ్రాసి వెంటనే ప్రింటింగ్ కు పంపమని నా చేతికిస్తారు. స్వామి గదిలో ఉండేవి కూర్చునే కుర్చీ, నోట్ బుక్కు, పెన్ను.

ఆ నెలలో స్వామి వ్రాసి ఇచ్చే వ్యాసమును తీసుకోవడానికి నేను మందిరం మేడపైకి వెళ్ళేను. “బృహదారణ్యకోపనిషత్తు సారాంశం వ్రాసి ఇస్తాను. కూర్చో” అన్నారు. స్వామి నోట్ బుక్కు, పెన్ను తీసుకుని కుర్చీమీద కూర్చొని వ్రాయటానికి ఉపక్రమించేరు. అన్ని ఉపనిషత్తులలోనూ ఇది పెద్దది, ముఖ్యమైనది. స్వామి ఎప్పుడూ ఈ ఉపనిషత్తుగురించి ఏ పండితులతోనూ చర్చించలేదు; గ్రంథాలు చదివే అలవాటు అసలు లేదు. స్వామి సర్వజ్ఞులని తెలిసినా, ఎలా వ్రాయగలరో అన్న కుతూహలం నా మనస్సును వెంటాడుతుండగా, సరిగ్గా నలభై నిమిషాల తరువాత నోట్ బుక్, పెన్నుతో వచ్చి, నోట్ బుక్ నా చేతిలో పెట్టేరు.

మెట్లు దిగుతూ చక్కని దస్తూరితో, ఏ తుడుపులూ కొట్టివేతలూ లేకుండా పది పేజీలున్న స్వామి వ్రాతప్రతిలో ఏమి వ్రాశారో చూద్దామని మొదటి లైన్లు కొన్ని చదివేను.

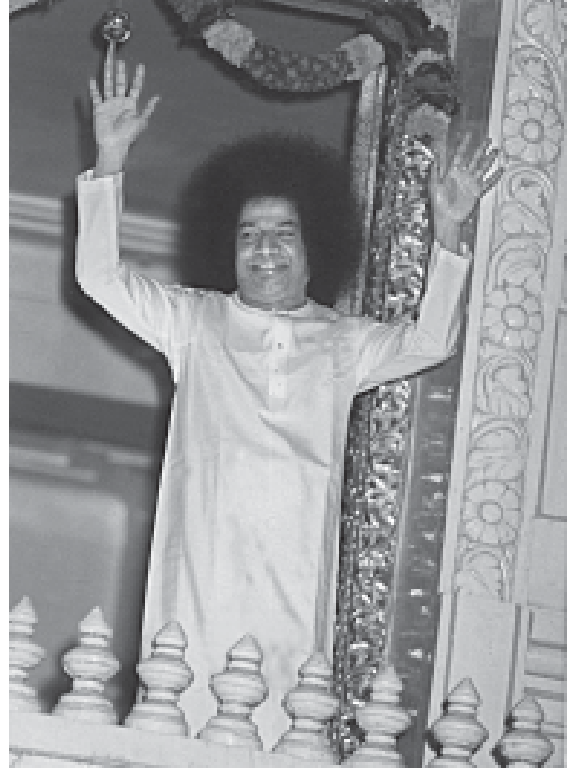
‘యాజ్ఞవల్క్య మహర్షియొక్క ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన వైభవం ఇందులో పూర్తిగా ప్రదర్శింపబడినది’ అన్న వాక్యం చదివి, ‘జగద్గురువు, సర్వజ్ఞులు అయిన బాబాయొక్క అద్భుతమైన జ్ఞాన వైభవం ఇప్పుడు నాకు చక్కగా అవగతమైంది’ అని మననం చేసుకుంటూ ఆనందంగా ప్రింటింగ్ ప్రెస్ వైపు నడిచేను” అన్నారు కస్తూరిగారు.

స్వప్న దర్శనముల సందేశం

“నా సంకల్పం లేనిదే ఎవరూ నన్ను స్వప్నములో చూడలేరు. స్వప్నములో చూచినవారు త్వరలో ఆ స్వప్నముద్వారా నేనందించిన సందేశాన్ని, ఆ స్వప్నంయొక్క అంతరార్థాన్ని నిదర్శనపూర్వకంగా గ్రహిస్తారు” అన్నారు, భగవాన్. కరెన్ ఫ్రోమర్ బ్లాంక్ అనే ఆమెకు బాబా స్వప్నములో కనబడి, “నువ్వు హిల్డాను పరిచయం చేసుకో. నీ మానసిక అశాంతి తొలగిపోతుంది” అన్నారు. ఆమెకు హిల్డా ఎవరో తెలియదు. కొన్నాళ్ళకు బాబా భక్తురాలైన హిల్డా ఛార్లీటన్ తో పరిచయమైంది. హిల్డా ఛార్లీటన్ కు కూడా బాబా స్వప్నంలో కనబడి, “ఫ్రోమర్ బ్లాంక్ కి సహాయ సహకారములందించు” అని చెప్పేరు.

కేలిఫోర్నియాలోని ఆసియా విద్యాకేంద్రంకు చెందిన జాన్ ఫ్రెండర్ గాస్ట్ తనకు 1977 - 79 సంవత్సరాల కాలంలో బాబా అనేక పర్యాయములు స్వప్నమున దర్శన మిచ్చి, తన ఆధ్యాత్మిక సాధనను సక్రమమైన మార్గములో నడిపించి, నిస్వార్థ ప్రేమయొక్క ప్రభావాన్ని చూపించేరు, అంటారు.

ఘనా దేశంలోని ఆక్రాకు చెందిన విల్లీ క్వెన్ అన్నా ఈవిధంగా వ్రాసింది: “నేను మా గ్రూపుతో పుట్టపర్తి వెళ్ళటమా మానటమా అని తటపటాయిస్తుంటే, మూడు సార్లు స్వప్నంలో ఎత్తయిన భవనం పోర్టికో పైనండి బాబా నిలబడి నన్ను ఆశీర్వాదిస్తున్నట్లు కళ్ళకు కట్టినట్లు కనబడింది. నేను ఎన్నడూ పుట్టపర్తి వెళ్ళలేదు. అటువంటి భవనమునుగాని, బాబానుగాని ప్రత్యక్షంగా చూడలేదు. తరువాత పుట్టపర్తి వెళ్ళేను. దర్శనం టైమ్ లో నాకు కనిపించిన దృశ్యం చూసి నిర్ఘాతపోయేను. నా స్వప్నంలో కనబడిన అదే రంగురంగులతో, శిల్పంతో అచ్చు అదే భవనంమీద అదే ఉన్నత స్థలం మీద, అదే ఆకర్షణీయమైన

సుందర రూపంతో, దుస్తులతో ఆశీర్వాదిస్తూ బాబా కనబడ్డారు. అంతేకాదు. మేమందరం ఆ భవనం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేయటం, బాబా మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలవటం, ఆ గదిలో మేము కూర్చున్న పద్ధతి - అంతా సరిగ్గా నాకు స్వప్నములో కనబడినట్లే జరిగింది.”

ఇలాగ భగవాన్ అనేకమందికి స్వప్నంలో సందేశాలు, ప్రశ్నలకు సమాధానాలు, సలహాలు, హెచ్చరికలు అందిస్తారు. భక్తుల సాధనా విధానంలో మార్పులు సూచిస్తారు. అంతేకాదు, స్వప్నంలోనే వ్యాధిగ్రస్తులకు శస్త్ర చికిత్స చేయటం సహితం చూస్తారు భక్తులు.

స్వామియొక్క స్వప్న సందేశాలు కూడా సూటిగా, నిర్వంధ్యంగా ఉంటాయి. స్వామికి రహస్యాలు లేవు. “నా సంకల్పం లేనిదే ఎవ్వరూ నా దర్శనానికి రాలేరు, నా అవతారోద్యమమునకు దోహదం చేసే కార్యకలాపాలలో ప్రవేశించలేరు” అంటారు, స్వామి.

న్యూయార్క్ కు చెందిన లారెన్స్ గాలెంట్ అనుభవము చదవండి:

“నాకు ఒక తెల్లవారుఝామున ఒక విచిత్రమైన కల వచ్చింది. హాస్టా విశ్వవిద్యాలయంలో ఒక వేదాంత విషయం అధ్యయనం చెయ్యాలనుకున్నాను. తెల్లవారి లేచేటప్పటికి నా టేబుల్ మీద ఉన్న పుస్తకం అట్టమీద “సాయిబాబా, కాన్వెంషరరీ మిస్టిక్, మాస్టర్ అండ్ గాడ్” అని స్పష్టంగా రాసి ఉంది. సాయిబాబానుగురించి విన్నాను. ఆయనగురించి రాయటానికిది మంచి అంశం. రాయాలనిపించింది. సాయిబాబా ఫోటోకేసి తిరిగి, “రండి, చూడండి, అనుభవం పొందండి” అని నువ్వు అనేక సందర్భాల్లో అన్నావు. ఈ అంశంమీద థీసిస్ రాయడం నీ సంకల్పం అయితే, అక్కడికొచ్చి నిన్ను దర్శించి కొన్నాళ్ళుండి అనేక విషయాలు తెలుసుకోవాలి. ముందు నావద్ద ప్రయాణానికి కావలసిన డబ్బు లేదు. అది నువ్వు సమకూరుస్తే ఇది నీ సంకల్పమే అని విశ్వసిస్తాను. లేదా నీ ఈ సందేశం బూటక ప్రచారమని లోకానికి వెల్లడిస్తూ రాస్తాను” అనే నిశ్చయానికొచ్చేను. 48 గంటలలో, నేను తిరిగి రాదని చాలా రోజుల క్రితం నిస్సృహ చెందిన వ్యక్తినుంచి, తలవని తలంపుగా వెయ్యి డాలర్ల చెక్ వచ్చింది.

అది తీసుకుని పుట్టపర్తి వెళ్ళేను. రెండు నెలలుండి బాబా చేసే ప్రబోధలు, చేబట్టిన దీనజనోద్ధరణ కార్యక్రమములు, నిరుపేదలైన రోగగ్రస్తలకు స్వస్థత చేకూర్చే కార్యక్రమాలు మొదలైన అనేక విషయాలను సేకరించేను. చివరగా నేను తిరిగి వచ్చే ముందు నా కృషిని అభినందించి, ఆశీర్వదించి సాగనంపేరు. నా రచన విజయం సాధించింది.”

ట్రీనిడాడ్ కు చెందిన అకాసీపాల్ కి స్వప్నంలో కనబడి, తాము చేసిన కొన్ని ప్రసంగాలను పుస్తక రూపంలో ప్రచురించమని స్పష్టంగా ఆదేశించారు. అతని కృషి ఫలించింది. పలువురి ప్రశంసలనందుకున్నాడు.

బొంబాయిలో కె.ఇ.ఎమ్. హాస్పిటల్ లో పేస్ మేకర్ అమర్చటంకోసం ఇంటెన్సివ్ కేర్ యూనిట్ లో ఉన్న హెచ్. నారాయణరావు, ఐ.ఎ.ఎస్., కు స్వప్నంలో స్వామి అతని మంచంవద్దకు వచ్చి, “భయపడకు. నీ నాడి రోజురోజుకి మెరుగవుతుంది. వచ్చే శనివారం 17వ తేదీన, వైద్యులు

నీ నాడి నార్మల్ గా ఉందని ధృవపరచి నిన్ను డిశ్చార్జ్ చేస్తారు” అన్నారు. సరిగ్గా అదే రోజున డాక్టర్లు హాస్పిటల్ నుంచి, త్వరగా కోలుకున్నందుకు అభినందిస్తూ, డిశ్చార్జ్ చేసేరు.

కురుక్షేత్రం నుండి ప్రొఫెసర్ కౌశల్ తను బాబా స్వప్నంలో ఇచ్చిన ఆదేశానుసారం ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇవ్వటంవలన తన భవిష్యత్తు ఉజ్జ్వలమయిందనీ, అదేవిధంగా తన స్నేహితుడు మొండి వైఖరితో తన ఆస్తిపాస్తుల విషయంలో కోర్టు కేసులతో సతమత మవుతూండగా, స్వామి అతనికి కలలో కనబడి, “నీ కోర్టు కేసులను ఉపసంహరించుకో. ప్రోవర్బ్స్ ఆర్ నాట్ ప్రోవర్ - టైస్” అని చేసిన హెచ్చరికను అనుసరించటంవల్ల ఇప్పుడు శాంతి, సంతృప్తులతో జీవిస్తున్నాడని రాశాడు.

స్వామి భక్తులకు స్వప్నములలో తమ సలహా పాటించమని గట్టిగా ఒత్తిడి చేస్తారు. ఆ సలహా విలువను త్వరలోనే భక్తులు గ్రహించి కృతజ్ఞతతో భక్తిని ద్విగుణీకృతం చేసుకుంటారు.

ప్రఖ్యాత సైకియాట్రీస్ట్ డా॥ శామ్యూల్ శాండ్వీస్ తనకు తెలిసిన లైలా అనే ఒక భక్తురాలి ఉదంతం చెప్పేడు:

“భారతదేశానికి వచ్చి బాబాను దర్శించుకోవాలన్న కోరిక లైలాకు అయిదు సంవత్సరాలుగా గాఢంగా ఉంది. ఆమె భర్త పేరు హోమర్. అతనొక సైంటిస్టు. అతని సంపాదన ఆనాటికానాడు క్షీణిస్తోందికాని, పెరగటం లేదు. ఆ సమయంలో ఒక రాత్రి కలలో బాబా కనబడి, ఆమెకేసి చిరునవ్వుతో చూసి ఆశీర్వదించినట్లుగా విశ్వసించింది. స్వామిమీద భారం వేసి పాస్ పోర్టు, వేక్సినేషన్ సర్టిఫికెటు తీసుకుంది. అదే సమయంలో హోమర్ తాను కనిపెట్టిన నూతన ప్రయోగమునకు అనూహ్యమైనరీతిలో సంపాదన అపరిమితంగా పెరిగిపోయి తన భార్య లైలా భారతదేశం వెళ్ళడానికి కావలసినంత ధనాన్ని సమకూర్చేడు. వెంటనే ఆమె బయలుదేరింది. ఇది లైలాయొక్క ప్రగాఢ భక్తి విశ్వాసాలకు బాబా మెచ్చి ఇచ్చిన కానుక” అంటాడు శాండ్వీస్.

(సశేషం)

ఉగాది పర్వదిన వేడుకలు

శ్రీ జయ నామ సంవత్సర ఉగాది పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని 2014 మార్చి 31వ తేదీన ప్రశాంతి మందిరాన్ని, సాయికుల్యంత్ హాలును పచ్చని మామిడి తోరణాలతో, కాయలతో అలంకరించారు. భగవాన్ కి ప్రణామములర్పిస్తూ బ్యానర్లు కట్టారు. వసంతాగమనానికి సూచనగా ఆకుపచ్చని రంగులో కూర్చిన ‘హృదయ నివాసి సాయి’ అన్న అక్షరాలు భగవంతునికి, భక్తునికి మధ్య ఉన్న సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యానికి సూచనగా నిలిచాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర ప్రాంతాలవారు సంప్రదాయాన్ననుసరించి మార్చి 31వ తేదీన ఉగాది పర్వదినాన్ని జరుపుకున్నారు.

ఆరోజు ఉదయం తిరుపతినుండి వేంచేసిన విద్యారణ్య భాష్యమణి, వేదవిద్యాచిన్పతి శ్రీ కుప్పా శివసుబ్రహ్మణ్య అవధాని వేదప్రవచనానంతరం పంచాంగ శ్రవణాన్ని నిర్వహించారు. వీరు తిరుమల - తిరుపతి దేవస్థాన వేదపాఠశాల ప్రధాన అధ్యాపకులు. వీరు వివిధ రాసుల సంవత్సర ఫలితాలను వివరిస్తూ, స్వామివారి దివ్యానుగ్రహముతో ప్రతికూల పరిస్థితులను అధిగమించ వచ్చు అన్నారు. పంచాంగములంటే సాధారణమైన అర్థములో తిథి, వార, నక్షత్ర, కరణ, యోగములుగా భావించినా, మరొక విశిష్టమయిన వివరణకూడా ఉన్నది అన్నారు. మానవతా విలువలైన సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలనే పంచాంగములను స్వామివారు మనకు ప్రసాదించారు అన్నారు. ధర్మమార్గాన్ని అనుసరిస్తే రక్షణ కలుగుతుంది అన్నారు.

పంచాంగ శ్రవణానంతరం భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని భక్తులు విన్నారు. ఏ రోజయితే మనిషి తన స్వార్థాన్ని త్యజిస్తాడో, ఆ రోజును యథార్థమైన ఉగాదిగా, అంటే నూతన జీవితానికి నాందిగా పరిగణించాలి అన్నారు. మానవుని పతనానికి స్వార్థ స్వప్రయోజనాలే కారణమన్నారు. నూతనత్వమంటే క్రొత్త వస్త్రాలను ధరించటం కాదు, హృదయ మాలిన్యాన్ని విడనాడటమే నూతనత్వం, సంకుచిత స్వభావాన్ని విడనాడటమే నూతనత్వం అన్నారు. ‘ప్రేమ ముదిత మనసె కహో’ పాటతో స్వామి తమ దివ్య సందేశాన్ని విరమించారు. స్వామివారి ప్రసంగానంతరం భజన జరిగింది.

భజన సంధ్య: ఉగాది రోజు సాయం సమయంలో కర్ణాటక సంగీత విద్వాంసులు ఓ.ఎస్. అరుణ్ “జయ జయ రామకృష్ణ హరి” పాటతో సంకీర్తన ప్రారంభించి, “కేశవా మాధవా గోవిందా గోపాలా”, “శేషశైల వాసా”, “గోవిందా మాధవా” పాటలు పాడారు.

హోలీ వేడుకలు

బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు హోలీ పండుగను పురస్కరించుకొని 2014 మార్చి 15, 16 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయములో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. మార్చి 15వ తేదీన గణేశ వందనముతో ప్రారంభమైన కార్యక్రమములో బాలవికాస్ బాలలు పాటలతో, నాట్యముతో బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల ప్రకృతి రామణీయకతను, సంస్కృతిని, ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని ఆవిష్కరించారు. “శివ శంకరీ జయహో సాయి శంకరీ జయహో”, “జగమంతా వ్యాపించిన దైవమొక్కడే”, “సత్యసాయి అవతార్” స్వామిని కీర్తించేవి కాగా “కబడీ కబడీ” ఇప్పటికీ గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ప్రాచుర్యములో ఉన్న జాతీయ క్రీడను, “పూంఛా పూంఛా పహాడ్” పాటలు జార్ఖండ్ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని వర్ణించాయి. “మేరీ మౌలా మేరీ మౌలా” సూఫీ గీతం ఈ కార్యక్రమానికి విలక్షణతను చేకూర్చింది.

మార్చి 16వ తేదీన సాయి యువత సభ్యులు శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస శిష్యులములో నరేన్

అనూహ్యమైన ఆధ్యాత్మిక పురోగతిని సాధించి వివేకానందునిగా ఎదిగిన వృత్తాంతాన్ని “మీరు దైవాన్ని చూశారా?” అన్న నాటికగా ప్రదర్శించారు. శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసతో సరేన్ ప్రథమ సమాగమము, అతనిలో నిద్రాణమై ఉన్న ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని జాగృతము చేయటానికి శ్రీరామకృష్ణ చేసిన ప్రయత్నము, జిజ్ఞాసి అయిన సరేన్ తరచితరచి ప్రశ్నించి, యథార్థాన్ని గ్రహించి, వివేకానందునిగా ఎదిగి మానవాళి సముద్ధరణకై తన జీవితాన్ని అంకితం చేయటం ఈ నాటికలో ముఖ్యాంశాలు. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల సాయి సంస్థల సభ్యుడైన ఒక భక్తుడు హోలీ పండుగ విశిష్టతను వివరించారు.

భగవాన్ కి విద్యార్థుల కృతజ్ఞతాంజలి

2014 మార్చి 18, 20, 23 తేదీలలో శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో వివిధ కోర్సులను ఈ విద్యా సంవత్సరములో పూర్తి చేసుకుంటున్న విద్యార్థులు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

మార్చి 18వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు, సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు కవితలతో, భక్తిగీతాలతో, వ్యాఖ్యానాలతో స్వామితో వారికి గల దివ్యానుబంధాన్ని తెలియజేశారు. క్లిష్ట పరిస్థితిలో ఉన్న ఒక విద్యార్థిని కాపాడటానికి స్వామి అతని ఇంటికి పనిమనిషివలె వెళ్ళిన ఉదంతం, ఒక బాలుని తల్లికి స్వప్నములో ఇచ్చిన ప్రేరణతో ఆ బాలుణ్ణి అతని

తల్లి సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాలలో చేర్పించిన సంఘటన, మూడేళ్ళ బాలుడు తీవ్రమైన అనారోగ్యముతో బాధపడుతున్న సమయంలో స్వామి పెథాలజిస్టుగా వెళ్ళి రక్షించిన ఉదంతం స్వామివారి అపారమైన ప్రేమకు తార్కాణాలు. ఖవ్వాలీతో ఈ కార్యక్రమానికి ముగింపు పలికారు.

మార్చి 20వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు ముందుగా గణేశుని స్తుతించి సాయి గాయత్రీ మంత్రాన్ని పఠించారు. స్వీయానుభవాలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. కొందరు విద్యార్థులు బ్యాండు వాదనతో భక్తులనలరించగా, మరికొందరు కవితలతో తమ ఆర్తిని వెల్లడించారు. “మేము మీకు మా కృతజ్ఞతాభివందనములను సమర్పించుకోవటానికి వచ్చాము స్వామీ” అన్న అర్థం వచ్చే ఆంగ్ల గీతం భక్తులను ఉత్తేజపరిచింది.

మార్చి 23వ తేదీన బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు వారు సమర్పించిన కార్యక్రమములో హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థిస్తే స్వామి తప్పక ప్రతిస్పందిస్తారని తెలియజేశారు. మాతృమూర్తి కోరికపై ఒక విద్యార్థి స్వామి ధరించిన అంగరఖాకొరకై ప్రార్థించగా స్వామి ఎంతో దయతో తమ అంగరఖాను బహూకరించారు. “హమ్ కొ తుమ్ సే ప్యార్ హై”, “తుమ్ హో జిందగీ” పాటలు ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచాయి. స్వామి స్వరములో “ప్రేమ ముదిత మనసె కహో రామ రామ రామ్” పాట నాటి కార్యక్రమానికి ముక్తాయంపు.

- బివి చతుర్దాబ

అవిద్య

ధన సంపాదన నిమిత్తం కాక గుణ సంపాదన నిమిత్తం విద్య నభ్యసిస్తున్నామని నేటి యువతీ యువకులు గ్రహించాలి. నేటి యువకులు ‘ధనమూల మిదం జగత్’ అని అమితంగా ధన సంపాదనకోసం ప్రాకులాడుతున్నారు. ఎంత ధనం ప్రోగుచేసినా మనతో వచ్చేది కాదు. మనతో రానిది మనది కాదు. మనది కాని దానికోసం అనేక బాధలు పడుతున్నాము. ఇదే పెద్ద అవిద్య.

- బాబా

విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు

క్రొయేషియా:

2013 నవంబరు 12 నుండి 17 వరకు క్రొయేషియా రాజధాని జాగ్రెబ్ లో ఏర్పాటు చేసిన 36వ అంతర్జాతీయ పుస్తక మేళాను దాదాపు లక్షమంది సందర్శించారు. ఇందులో భగవాన్ దివ్య జీవితము, వారి అవతార మహోద్యమముపై ఏర్పాటైన స్టాల్ సందర్శకులను విశేషంగా ఆకర్షించింది. భగవాన్ బోధనలు, అంతర్జాతీయ

అంతర్జాతీయ పుస్తక మేళాలో సాయి బుక్ స్టాల్

సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలగురించి తెలుసుకోవటానికి సందర్శకులు ఎంతో ఆసక్తి కనబరిచారు. క్రొయేషియా అధ్యక్షులు, జాగ్రెబ్ నగర మేయర్, ఇంకా అనేకమంది మంత్రులు ఈ ప్రదర్శనను సందర్శించారు. ఈ ఎగ్జిబిషన్ లో సాయి భక్తులు మానవతా విలువలపై ఒక ఉత్తేజకరమైన కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు.

నేపాల్:

నేపాల్ లో భగవాన్ బాబావారి 88వ జన్మదిన వేడుకలు భక్తులు ఆనందోత్సాహంతో జరుపుకున్నారు. 2013 నవంబరు 19 - 23 తేదీల నడుమ దేశవ్యాప్తంగా తొంభై ప్రాంతాలలో వేలాది సాయి భక్తులు పలు అధ్యాత్మిక, సేవా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు. వృద్ధాశ్రమాలు, అసుపత్రులు,

దేవాలయాలలో తగు సేవలందించటంతోపాటు 23 చోట్ల రక్తదాన శిబిరాలు ఏర్పాటు చేసి 794 పింట్స్ రక్తాన్ని సేకరించారు. పేద విద్యార్థులకు ఉపకార వేతనాలు, దుస్తులు పంపిణీ చేశారు. 11,000 మందికి నారాయణ సేవచేశారు. 300 మంది పేదలకు బ్లాంకెట్స్ పంచి పెట్టారు. ఇంతేగాక, బాలబాలికలలో పర్యావరణ పరిరక్షణపట్ల అవగాహన కలిగించాలనే ఉద్దేశ్యంతో వారికి పూలమొక్కలు నాటిన కుండీలు పంపిణీ చేశారు.

ఇండొనేషియా:

2014 జనవరిలో ఎడతెరిపి లేకుండా కురిసిన వర్షాల కారణంగా ఇండొనేషియా రాజధాని జకార్తాలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో వరదలు సంభవించి 23 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. వేలాదిమంది నిరాశ్రయులైనారు. సత్యసాయి భక్తులు తక్షణమే రక్షణ, సహాయక చర్యలను చేపట్టి వరద బాధితులను ఆదుకున్నారు. 2014 జనవరి 25వ తేదీన ఇండొనేషియా సత్యసాయి సేవాసంస్థకు చెందిన 11 మంది డాక్టర్లు, నలుగురు నర్సులు, ఇంకా 12 మంది ఫార్మాసిస్టులతో కలసి మొత్తం 90 మంది వలంటీర్లు జకార్తాలో ఒక మెడికల్ క్యాంపు నిర్వహించారు. 433 మందికి వైద్య పరీక్షలు జరిపి మందులు పంపిణీ చేశారు.

జకార్తాలో మెడికల్ క్యాంపు

మెక్సికో:

2014 జనవరి 4వ తేదీనుండి 31వ తేదీవరకు మెక్సికోలోని మోరెలోస్ రాష్ట్రంలో క్వెర్నవాకాలో ఐదవ లాటిన్ అమెరికా సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ ఇన్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్ ఇంటర్నేషివ్ డౌప్లామా కోర్సు నిర్వహించబడింది. మెక్సికో, వెనెజులా, కొలంబియా, బొలీవియా, బ్రెజిల్, చిలీ, ఆర్జెంటీనా దేశాలనుండి 20మంది విద్యార్థులు ఈ కోర్సుకు హాజరయ్యారు. ఐదు దేశాలకు చెందిన 17 మంది బోధకులు ఈ శిక్షణా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. జనవరి 19వ తేదీన ఈ విద్యార్థి బృందం ప్రీ-స్పానిష్, మెక్సికన్ సంస్కృతి సంప్రదాయాలపై టాస్కో పట్టణంలో జరిగిన ఆధ్యాత్మిక గోష్టిలో పాల్గొన్నది. ఈ కోర్సు ముగింపు

సత్యసాయి స్కూలు బాలల ఆధ్యాత్మిక గీతాలాపన

కార్యక్రమంలో క్వెర్నవాకాలోని సత్యసాయి స్కూలు బాలలు 'జ్యోతి' అనే అంశం ఇతివృత్తంగా ఆధ్యాత్మిక గీతాలను గానం చేశారు.

పెరూ:

2013 అక్టోబరు 10, డిసెంబరు 15 తేదీలలో సత్యసాయి వలంటీర్లు లిమా పట్టణం శివార్లలో మెడికల్ క్యాంపులు నిర్వహించారు. అక్టోబరులో జరిగిన క్యాంపులో గర్భిణీ స్త్రీలకు వైద్యపరీక్షలు నిర్వహించటంతోపాటు సాధారణ వైద్య దంత వైద్య విభాగాలలో పరీక్షలు జరిపి మొత్తం 105 మందికి మందులు పంపిణీ చేశారు. అలాగే డిసెంబరు క్యాంపులో 63 మంది లబ్ధి పొందారు.

లిమా పట్టణంలో వైద్య శిబిరం

త్రుహియో టీచింగ్ హాస్పిటల్ కు సత్యసాయి వలంటీర్లు ప్రతి నెలా ఉచితంగా మందులు పంపిణీ చేస్తున్నారు. 2013 క్రిస్మస్ సందర్భంగా మూడు వేల మీటర్ల ఎత్తులో ఉన్న హువాకాబాంబ కొండ ప్రాంతంలోని వైద్యకేంద్రాలకు మందులు విరాళంగా ఇచ్చారు.

కెన్యా:

కెన్యాలోని మొంబాసా కౌంటీలో అక్కడి కేథాలిక్ ఆర్చ్డయోసిస్ ఆధ్వర్యంలో నిరాశ్రయులైన పిల్లల సంరక్షణ కేంద్రం నడుపబడుతున్నది. 2008 సం॥ నుండి నీటి వరకు ఈ కేంద్రం వెయ్యిమందికి పైగా పిల్లలను వారి కుటుంబాలవద్దకు చేర్చటమో లేక విద్యాలయాలలో చేర్పించటమో జరిగింది. ఈ కేంద్రానికి నీరు సరఫరా చేసే బోరుబావి ఇటీవల ఎండిపోవటంతో ఈ కేంద్రంలో ఆశ్రయం పొందుతున్న 30 మంది పిల్లలు, చుట్టుప్రక్కల నివాసం ఉంటున్నవారు తీవ్రమైన నీటి ఎద్దడికి గురి అయ్యారు. 2014 జనవరిలో మొంబాసా సత్యసాయి కేంద్రంవారు క్రొత్తగా ఒక బోరుబావి త్రవ్వించి ఈ కేంద్రానికి, పరిసర ప్రాంతాలవారికి నీటి సరఫరా పునరుద్ధరించారు. మొంబాసా కేథాలిక్ ఆర్చ్డయోసిస్ వారు కెన్యా సత్యసాయి సేవాసంస్థకు తమ కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ ఒక లేఖ వ్రాశారు. ఈ నీటి వసతిని ప్రారంభిస్తూ 2014 జనవరి 19న జరిగిన కార్యక్రమం గురించి అక్కడి వార్తాపత్రికలు ప్రచురించాయి.

- సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

తల్లి దృష్టి

కురుక్షేత్ర యుద్ధానంతరం సూర్యుడు కుమారులను కోల్పోయి పరితపిస్తున్న గాంధారి, ధృతరాష్ట్రులను పలుకరించే నిమిత్తం శ్రీకృష్ణుడు వారి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

గాంధారి శ్రీకృష్ణుని చేతులను పట్టుకొని, ఒకవైపు దుఃఖంతో, మరొకవైపు క్రోధంతో, “కృష్ణా! నీకెందుకింత పక్షపాతము! ఒకరిని ఒక కంటితో, మరొకరిని ఇంకొక కంటితో చూడడం, భగవంతుడవైన నీకు న్యాయమా? పాండవులు నీకు ప్రియులు, కౌరవులు అప్రియులుగా కావడానికి కారణమేమిటి? పంచ పాండవులు సుక్షేమంగా ఉన్నారు. నా సూర్యుడు కుమారులలో ఒక్కరినైనా నిలబెట్టడానికి నీకు మనసొప్పులేదా? తల్లిదండ్రులకు పిండము వదలడానికైనా ఒకరిని ఉంచకూడదా? ఇంత కఠినమైన హృదయమా నీది!” అని అడిగింది.

కృష్ణుడు ఆ నిందా వాక్యాలను విని చిరునవ్వుతో, “గాంధారీ! ఇది నా దోషము కాదు, నీ దోషమే. నీకు పుట్టిన పుత్రులను ఒక్క క్షణమైనా నీవు చూచియున్నావా? మానవ శిశువు పుట్టగానే చూచేది మొదట తల్లినే. నీ పతికి నేత్రములు లేవని నీవు కృత్రిమంగా నీ నేత్రములకు కట్టు కట్టుకున్నావు. నీ దృష్టికి నోచుకున్నవాడు సూర్యునిలో ఒక్కడైనా ఉండినాడా? అసలు ఎవరు నీ కుమారులలో

ఎవరు కాదో నీకు తెలుసునా? తల్లి దృష్టికి నోచుకోనటువంటివాడు దైవదృష్టికి ఏవిధంగా నోచుకో గలడు? పాండవులు జన్మించినది మొదలు కుంతీదేవి వారిని తన ఒడిలో పెట్టుకొని ప్రాణసమానంగా పెంచి, తండ్రిలేని లోటు లేకుండా వ్యవహరించింది. పాండవులు అంతఃపురమందున్నా, అడవియందున్నా వారికోసమే బ్రతికింది. వారి యోగక్షేమాలకొరకు నిరంతరం ప్రార్థించింది. అటువంటి తల్లి ప్రేమనే శ్రీరామరక్షగా పాండవులను రక్షించింది” అన్నాడు.

ఏతావాతా మనము గుర్తించవలసినది ఏమిటి? సమస్త పురాణేతిహాసములు, చరిత్రలు, తల్లి ఒడియే ప్రథమ గుడి, బడియని నిరూపిస్తూ వచ్చాయని తెలుసుకోవాలి.

- బాబా

కృత యుగమున అదితి
త్రేతలోన కౌసల్య
ద్వాపరాన దేవకియే
ఈ కలిలో ఈశ్వరమ్మ...

Date of Publication 23rd April

'మీరు దైవాన్ని చూశారా?' నాటిక

స్వామికి విద్యార్థుల కృతజ్ఞతాంజలి

శివరాత్రి అఖండ భజన

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మూ వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.